

2. Marci
1593.18. Martii
1598.9. Febr.
1595.

dedit; non obstantibus quibuscumque
Equites Hierosolymitani, quatenus benefi-
cia curata non obdunt, ab Ordinariis vi-
tari non possunt.

Congregatio Concilii censuit, Episco-
pum polle ex cap. 7. sif. 7. visitare Ecclesias
Parochiales unitas Monasterio Cano-
norum Regularium, tamquam generalis
in eo sedem ordinariam principalem ha-
beat.

Congregatio Concilii censuit, exercen-
tes curam animalium in Parochialibus Hie-
rosolymitanis Religionis, teneri accedere
ad Congregationes, que iussu Episcopi ad
causam conscientiae differendos habentur.

Ad iusnum amovibiliis depudent. Non
in omnibus Monasteriis, tam illis feliciter
quibus a primae eorum institutione cura
animalium immineat, quam illis, quibus postea
anexa fuit, possunt ab Ordinariis per-
petui Vicarii depurari, sed tantum a Super-
ioribus eorum, praevio tamen examine
iporum Ordinariorum, juxta praescriptum
hujus Decreti.

Congregatio Concilii censuit, nominationem
Vicariorum secularium amovibili-
um in beneficiis curia unitis speclare ad
Episcopos: Vicariorum vero Regularium
in viva veritate constitutios a Pio V. ema-
nata spectare ad eos, in quorum Ecclesiis
unitis ipsi Vicarii ponentur, illosque non
esse praevio concursu, sed tantum examine
& approbatione Episcoporum depudentur:
& quando dicti Regulares in Vicarios de-
putabantur, ipsos teneri cum alto Regulari
rehabitantur.

5. Depudentur.) Perentis Jesuitis, An-
Parochia Tolentina in Monasterium creata
& unita eorum Collegio, gubernari posse
a deputato ab ipsi, modo sit approbatos
ab Ordinario, senserunt posse, sicut etiam
monachi possunt, si ad id approbarentur.

6. Ad praevio examine.) Hoc Decretum
habet etiam locum in Capitulo Ecclesia-
tum, in quibus exercetus cura animalium,
licet fini in possessione predicta depunant
Capellanos amovibili, aut per seipso cu-
ram animalium vellem exercere, absque
examine per Ordinarium, aut ejus Vicari-
um faciendo, sed electio spectat ad Re-
gorem, sive Abbatem, approbatio ad Epis-
copum, de cuius consensu Vicarius amo-
vibilis est depundatur.

Prævio examine.) Examini essent in pos-
sessione immemorabili alter faciendo.

*7. Abbat., Generales, aus Capita Ordin-
arium.*) In Monasterio in quo Generalis
aliquius religionis regularium Sedem videt-

niam principalem habet, licet personae
secularies sint in eodem monasterio, cu-
ram animalium exercentes, quantum ad cu-
ram ipsam, & administrationem Sacra-
mentorum spectat, nullam visitationis sue
jurisdictionem habent Episcopi Ordinarii
Diocesis illius, in qua monasterium est
fundatum.

Congregatio Concilii censuit, ea verba *ad*
Abbat., Generales, posse in cap. 11. *Sess. 11.*
25. de Regal. esse conjunctio intelligenda, *de*
ita ut ex exceptio loquatur de Abbatibus,
qui idem sint generales.

Congregatio Concilii censuit, Episcopos non
posse visitare Ecclesias Parochiales, in illis
quibus Abbatibus jurisdictionem Episcopi,
temporalem, & temporalia in Parochiam & Pa-
rochianos exercent, nisi Episcopos major-
iter in illis locis, & personas jurisdictionis
neum exercet.

8. Aque alii Monasteriis seu dominis.)
Habet locum hoc Decetum etiam in Ec-
clesiis secularibus illius oppidi seu loci, in
qua Abbas, & illi Regulares Superiores
eandem jurisdictionem habent.

Parochiales unitas Monasteriis, qui ha-
bent jurisdictionem Ordinarii, visitare pos-
sunt & personas, tantum quoad ea, que
ad curam animalium pertinent. In his quo-
que Parochialibus possunt visitari a Super-
ioribus Regularibus Capellani ad nutriri
amovibili, dummodo approbatos sit ab
Ordinariis.

Congregatio Concilii censuit, exceptio *l. 15.*
vers. 6. & excipiens procedere quoad regu-
lares Ecclesias, in quibus duo Abbatibus
Regulares conseruantur, & que depun-
tent a Monasteriis, in quibus duo Abba-
tes generales aut Capita Ordinum seleni
ordinarii principalem habent, etiam in illis
Ecclesiis Regularibus dependentis nota-
veget regulans observantia, Ideoque Epis-
copum ab hujusmodi Ecclesiis visitatio-
ne debere omnino abstinere.

Ordinarius non habet jus visitandi capi-
ta Ordinum, licet annexam habeat curam
animalium, aut ejus Vicaria, sed electio spectat ad Re-
gorem, sive Abbatem, approbatio ad Epis-
copum, de cuius consensu Vicarius amo-
vibilis est depundatur.

Prævio examine.) Examini essent in pos-
sessione immemorabili alter faciendo.

Correllationi Episcopi, & C.) Decretum
hoc & similia loquentia de Episcopis, lo-
cum etiam habete in Praepositio, Congre-
gatio Concilii censuit, ut telatur Rota
Rom.

Sessio XXV. Cap. XI. de Regularibus.

395

Rom. dicit. 793. num. 4. in recollecta Fa-
vinae.

† Abbates, &c.) Vide Mich. Aziam de
exhibendo auxili fundamento s. p. mibi 3.

** Aut Capita ordinum, &c.)* Vide Fa-
vinac. in annis. huius decreti.

† Aque alii Monasteriis.) Vide Fran-
cise. Vivius decif. 314. num. 5. & 6. lib. 2.

** Monasticum, &c.)* Vide Ricc. praxi-
mar. resol. cap. 283. num. 2.

Quia circa hujus & aliorum quoniam
Capitum materias nonnulla a S. D. N.
Gregorio XV. s. f. record. confitens sunt,
de quibus varii & magna in parte falsi
rum reverentur: proferimus quia
Decretum per ipsorum Propositum eidem
Constitutioni postmodum additum, huc
multos latius: opusnam vixim est
hic apparet Pontificam illam Constitutionem,
& Declarationem, ita habet.

S. D. N. D. GREGORII PAPÆ XV.

CONSTITUTIO

De Exemptorum privilegiis circa ani-
marum curam, & Sacramentorum
administrationem, Sandimonialium
Monasteria & Prædicationem Ver-
bi DEI.

*Gregorius Episcopus servus servorum
Dei, ad perpetuam rei
memoriam.*

Inferatibili Dei providentia Universalis
Ecclesiæ regimini, meritis licet impari-
bus, praefidentes, pastorali noltæ solici-
tudinis partes esse dignificimus, in eam
curam præcipue incumbere, ut a dignis,
& probatis tantus Sacerdotibus sancte ad-
ministretur Ecclesiastica Sacramenta: at-
que ut Virginum Deo sacrum Monasteria
diligentissime custodianter, & viri af-
ficiantur idonei ad prædicationis officium
salubriter exequendum. Sane Tridentina
Synodi decreti provide cautum est nullum
Presbyterum, etiam regularem, possi-
Confessiones secularium, etiam Sacerdotum,
audire, nec ad id idoneum reputari,
nisi aut parochiale beneficium habeat,
aut ab Episcopis per examen, si illis vide-
bitur esse necessarium, aut alias idoneus
judicetur, & approbationem, que gratis
detur, obtineat: Necnon ut in Monasteriis,
sive domibus virorum, huic mulierum,
quibus immixtæ animarum cura persona-
rum secularium, praeter eas, que sunt de
illorum Monasteriorum, seu locorum fa-
miliæ personæ: iam regulares, quam faci-
litas ejusmodi curam exercentes, subfiae
immediate in illis, que ad dictam curam,
& Sacramentorum administrationem perti-
cent, jurisdictionem, visitationem, & corre-
ctionem Episcopi, in cupus Diocesis sunt sita.
Itemque ut Episcopi universi sub obstella-
tione Divini iudicij, & intermissione
maledictionis extrema in omnibus Monas-
teriis sibi subiectis Ordinaria, in aliis ve-
to Sedis Apollinaris auctoritate claustrum
Sandimonialium, ubi violata fuerit, diligenter refutari; & ubi inviolata est, con-
seruari maxime procurare: inobedientes,
et que contradicunt per cenfuras Ecclesiæ
fas, aliquis peccatis, quacunque applica-
tions postposita, competentes. Atque
ut regulares in Ecclesiæ suorum Ordinum
prædicare volentes, se coram Episcopis
presentant, & ab eis benedictione pete-
ntur; in Ecclesiæ vero, que suo-
rum Ordinum non sunt, nullo modo præ-
dicente autem Episcopo, nulli, etiam in
suorum Ordinum Ecclesiæ prædicare
possunt. Verum quia experientia com-
pertunt ei, Ecclesiastici regimini rationes
potulare, ut Decretis ejusmodi aliquid
adjungatur: matura deliberatione nostra,
& ex cera scientia, ac de Apostolice po-
testatis plenitudine, hac generali, ac per-
petuo valitura Constitutione decimauimus,
statutus, & declaramus, ut deinceps tam
regularis, quam secularis curam perforna-
rum secularium Monasteriis, seu domibus
regularibus, aut quibusvis aliis Ecclesiæ i-
vel beneficiis five regularibus, five secu-
laribus, qui incumbentes exercant: five alias
Ecclesiastica Sacramenta, aut unum ex il-
lis ministrant prævia Episcopi licencia, &
approbatione: five quandocum in dicta cu-
ra exercito, aut in carumdem Sacra-
mentorum, vel aliquo ex illis administrato-
re de facto abque illa autoritate se in-
gerant: in his, que episcopum curam, seu
administrationem concernant, omnino
jurisdictionem, visitationem, & correctionem
decreverint, & que ab Episcopis delegati,
piente in omnibus subiectis
Dioecesiæ Episcopi, ranganum Sedis Apo-
stolicae delegati, pienè in omnibus subiectis
ad hoc tam regulares, quam
seculares hujusmodi nullis privilegiis, aut
exemptionibus tueri se possint, quominus,
sicut

si deliquerint circa personas infra septa de-
genes, aut circa claustrum, vel circa bo-
norum administrationem Monasteriorum
Monialium, etiam Regularibus subiecto-
rum, ab Episcopo loci, similiter tan-
quam ad hoc Sedit Apostolica delegato,
quoties, & quando opus fuerit, puniri,
& corrigi valeant. Confessores vero five-
seculares, quoniodocumque exempli, tam
ordinarii, quam extraordinarii ad Confes-
siones monialium, etiam regulatibus sub-
iectorum audiendis nullatenus deputati
veleant, nisi prius ab Episcopo Diocesan-
io idem iudicentur, & approbationem, que-
gratis concedatur, obstante Sed &
Admissione bus ad ejusmodi Monasteria
Sanctorum, ut praesertim, etiam re-
gularibus subiectum, pertinenti, five
regularis existerint, five facultates quo-
dolibet exempli, Episcopo loci, adhibitis
etiam superioribus regularibus, singulis
annis rationes administrationis, gratis ta-
men exigendas, reddere tenentur, ad id
quae iure remediis cogi, & compelli
queant. Liceatque Episcopo, ex rationabili
causa Superioris regularis adiunctorum,
ut ejusmodi Confessores atque Adminis-
tratores amovant, siue Superioribus id-
facere detestantur, aut negligenter,
hebat Episcopis facultatem predictos Con-
fessores, & administratores amovendi, quo-
ties & quando opus esse judicaverit. Ac
similiter possit Episcopus, una cum Super-
ioribus regularibus, quoniodocumque Ab-
basifaciam, Priorifaciam, Praefecturam,
vel Proximorum corundem Monasteriorum,
quoniodocumque nomine appellantur,
electioibus per se, vel per alium inter-
esse, ac praesidere; abque illa tamen ipso-
rum Monasteriorum impensa. Ac denum
hebat Episcopus, tamquam dicta Sedit
delegatus, auctoritatem exercendi, ac pu-
niendi quoquaque exceptum tam faculta-
tes, quam regulares, qui in alienis Ecclesie-
s, aut qui fuorum Ordinum non sunt,
abutur. Episcopi licentia, & in Ecclesiis
suis, aut in locis Ordinum, non petita
illius benedictione, aut ipso contradicente,
predicte presumptivae. Ita ut Episcopi
in supradictis causis, & in praeponen-
tias personas, in premismissis omnibus & sin-
gulis, aut circa ea, quoquo modo delin-
quentes, quoties & quando opus fuerit,
etiam extra visitationem, per censuras Ec-
clesiasticas, aliquaque penas, uti ejusdem
Sedit delegari, procedere, omnemque val-
leant. Decerentes sic per quoquaque

Judices quisvis auctoritate fungentes, eti-
am Sacri Palatii Auditoris, necnon San-
cte Romane Ecclesie Cardinales, sublata-
eis, & eorum cultibus, quavis alteri judi-
candi & interpretandi facultate & auctor-
itate, judicari, & definiti debere; Irritum
quique & inane, si fecerit super his a quo-
quam quisvis auctoritate scient vel igno-
rante contingit attentari. Non obstante
bus Constitutionibus & ordinationibus A-
postolicis in favorem quoniodocumque per-
sonarum, atque Ordinum tam Mendicantum,
quam non Mendicantium, Militari-
um, etiam Sancti Joannis Hesychastorum,
Congregacionum, Societatum, & cu-
jusvis alterius instituti, etiam necessario,
& in individuo exprimenti, Monasteriorum
Conventuum, Capitulorum, Ecclesiarum,
& aliorum quoniodocumque tam
secularium, quam regulatum locorum,
necnon illorum, etiam iuramento, confi-
matione Apostolica, vel quavis firmata
aliis roboretur Statuta, vel consuetudin-
ibus, etiam immemorabilibus, exemptioni-
bus quoque, indultis, & privilegiis,
etiam in corpore iuri clausis, aut ex ca-
sa, & titulo oneroso, vel in limite funda-
tionis concessis, etiam Mari Magno
seu Bulla aurea, aut alias nuncupatis
Conservatorum deputationibus, concur-
que, atque alias inhibitionibus, quibus
Episcopi deferte minime tenentur, &
quibusvis aliis, sub quibuscumque tenori-
bus, & formis, ac cum quibusvis, etiam
derogatoriarum derogatoris, & aliquique effi-
citoribus, & incolis claustris, necnon
irritantibus Decretis, etiam Mota pro-
prio, & ex certa scientia, ac de Aposto-
lice potestate plenitudine, aut alias quo-
modolibet, etiam per viam communica-
tionis, seu extensionis concilii, & iteris
viciis approbatis, & innovatis, etiam
pro illorum sufficienti derogatione de
illis, concursum sive tenoris, & formis
specialis, & individua, ac de verbo ad
verbum, non autem per claustrum genera-
les idem importantes, mentio, seu quavis
alia expressio habenda, aut aliqua alia ex-
quisita forma servanda esset, tenores hu-
iusti modi ac si de verbo ad verbum, nihil
penitus omisso, & forma in illis tradita
oblivivata, inferri solet, praesentibus pro-
expresibus habentes, quibus quod si, que
eisdem praesentibus adversari, illis alias
in iure robuste perniciantis, specialisti &
expresse derogamus; certeque contraria
quibuscumque. Ceterum quia difficile fo-
re praesentes literas ad singula quaquaque
loca

Sessio XXV. Cap. XI. de Regularibus.

397

lares, quam regulares, intelligatur etiam
tributus in personas illius Diocesis?

Quarto, an eadem facultas competit in-
terioribus Praelatis proprium territorium
ac jurisdictionem quasi Episcopalem haber-
ebitis?

Ultimo, an per eadem constitutionem
in ipsis verbis, possit Episcopus una cum Su-
perioribus regularibus quoniodocumque Ab-
basifaciam, &c. electionibus per se, vel
per alium interesse ac praesidere, jus Abba-
tis confirmandi Episcopis attributum con-
seruat?

Sacra Congregatio Cardinalium Concilli
Tridentini interpretum cepluit constitutio-
nem S. D. N. de exemptorum privilegiis
nequaquam subiecte Regularibus exemptos;
quibus cura personarum facultatione non
incubunt, Episcoporum jurisdictione in
his, que Sacramentorum administrationem
concernunt, nisi cum in Sacramentis, per-
sonis facultibus administrandis, idem regi-
ulares delinquent, ac proprieatra.

Ad primum dubium respondit, Episco-
pis non licere in vi hujus constitutionis vi-
stare altaria Ecclesiarum Regularium, qui-
bus non incumbit cura animarum personarum
facultatione; nec loca ubi in ipsis
Ecclesias afferuntur sanctissimum Eucharistia
Sacramentum, vel ubi Confessiones perso-
narum facultarium audiuntur.

Ad secundum, hoc in parte constitutio-
nem S. D. N. nihil novi juris induxit, ne-
rec ullam novam auctoritatem Episcopis
in regulares attribuisse, ideoque in vi ipsius
constitutionis non posse Episcopos regula-
res praeferebunt, ut certis tantum in locis
ac temporibus aut certarum personarum
confessionis audiantur. Vel alias illo-
rum privilegia in Sacramentis administran-
dis restringere aut moderari.

Ad tertium confitit ejusmodi facultatem
non intelligi tribuan Episcopis in perso-
nas nullius Diocesis.

Ad quartum non competit.

Ad ultimum jus confirmandi Abbatis

minime sufficere Episcopis per constitutionem

attributum.

Quo cum S. D. N. relata suissent, ejus

Sanctitas sacra Congregationis sententiam in

omnibus approbavit.

R. Cardinalis Ubaldinus.

Prosp. Jaymannus Sacra Congr. Secre-

CA

CAPUT XII.

Conformatur Regulares secularibus in observatione censurarum Episcoporum & dierum festorum, qui servantur per diocesim.

^{a. e. de lit. 23. diff.} **C**ensura & interdicta, ^(a) secundum a Sede Apostolica emanata, sed etiam ad Ordinariis promulgata; 2. mandante Episcopo, & a Regularibus in eorum Ecclesiis publicentur, atque serventur. 3. Dies etiam festi, quos in diocesi sua servantur idem Episcopus praecepit, ab ecclesiis omnibus etiam Regularibus, 4. serventur.

DECLARATIONES.

A Regularibus in eorum Ecclesiis publicentur. 1) Improbatur vero, immo, contra Bullam in coram Domini, quod possint publicare monitiones, sive bullas sine expressa licentia Ordinarii.

Extant Petralii quam plurima collegia, & quae collegia ares vocantur, & inter certa reperuntur collegia Macellariorum Aromaticariorum & Pilariorum, & ista tria collegia per plures annos vendidimus plus offereant facultatem vendendi diebus festis, & sic illi solus, qui plus offererant, vendebat, nemus ipsi pro qualibet exercitio seu collegio, & illud premium semper converterunt in luminaria, & collationes honiosimis dictorum collegiorum dum cunct ad dicta luminaria, & hoc habent ex antiquissima consuetudine: verum cum tractetur de vendendo meritis diebus festis, & sic de non sanctificando dies festos, quemcum faciat an lapidem aliquod pectato vel tolerati polite? Congregatio censuit tollere posse, cum talis confutatio non in nutritiva peccati, sed inducta propter necessitatem, & ideo excusat: atque ita tenet communiter Summi.

Censura, & interdicta.) Interdicta non solum generalia, sed etiam Capitalia & unius hominis, Regulares publicare se ferre debent.

Mandante Episcopo.) Sub hoc Decreto non comprehenduntur, qui nullius Diocesis sunt.

^{3.} *Dies etiam festi. 1) Dies festi, quod electus, & populus, ex more & instituto aliquius Ecclesie obseruant. Regulares etiam eorumdem ritu tales dies festos obseruant, licet ex observatione dictorum diebus festorum ritus predicatorum in suis officiis observandis inactus remanere non possit.*

Congregatio Concilii censuit, littere die 11. Iunii, & a Regularibus servandi ex Decreto 10. Junii, Concil. cap. 12. Sess. 25. de Regul. permanentie diebus non servent interdicta, & a Regularibus servandi ex Decreto 10. Junii, Concil. cap. 12. Sess. 25. de Regul. permanentie diebus non servent interdicta, & alii certi diebus non servent interdicta, non sunt revocata, tunc tamen P. Henricus cap. 13. cap. 42. §. 1. Satis de censur. lib. 5. cap. 13. num. 24. & 25. Fr. Emmanuel in Bullam Cruciae, & 5. num. 15. & in addit. num. 13. & 35. & quasi Regul. cap. 2. quæst. 12. art. 1. Fr. Joan de la Cruz cap. 7. dub. 2. concl. 2. Hec sapientissimus D. Preceptor.

** Vide etiam Fr. Michael Agiam de exhibendis auxiliis fundamento 5. pag. 23. Seraph. decif. 960.*

A Regularibus.) Vide Fr. Emmanuel. cap. 10. tom. 3. p. 108. art. 2. in fine.

Pro parte Episcopi Salmanticensis Ecclesia a Sacra Rituum Congregatione qualiter fuit, ex caremoniali Episcoporum non per editum, tollit inmemorables Ecclesiis confutundit?

Eadem facta Rituum Congregatio respondit ut alias, sepe caremoniale præceptum volere auditis, non autem inveniuntur Ecclesiastum confutundines, maxime si contundit inmemorables legitime præscripta sit. Et ita censuit, & declaravit die 10. Jan. 1594.

MISSIONES.

Rite P. Henricus in summa p. 21 lib. 13. cap. 42. §. 3. in fin. Fr. Emmanuel. in addit. ad Bullam Cruciae, fol. mibi 29. Fr. Joan de la Cruz de statu Relig. lib. 2. cap. 7. dub. 2. optime agit. collendit Preceptor meus D. Antonius Homem, ad cap. Cum & plantare. §. Quod si templarii, p. 2. de Privil. ubi in hæc verba. Major distingui ratio est, an per Conc. Sess. 25. de Regul. cap. 12. & cap. 22. revocata sint pri-

Sessio XXV. Cap. XIII. de Regularibus.

399

privilegia Regularibus concessia ad celebrandum tempore interdicti, & admittendos laicos ad Divina codem tempore à Partem affirmatarum confitentes videntur Navas. in Manual. cap. 27. num. 150. & latius ex profilo Conf. 7. de Privil. in novis, cuius sententiam verissimum esse contendit Nic. Garcia de Beni. p. 3. cap. 2. & num. 278. & consultos ab Episcopo Abulensi recensisse Illustrissimis Cardinalibus, testatur idem Garcia. p. 5. cap. 8. num. 87. verf. ad 8. ubi proposita questione prædicta in hac verba responderunt. Prærogativa sive Concilium concilii fuerant, utique revocata existunt. Contraria sententiam negari vam, quod Trident. Decret. speciali Regularem privilegiam, ut pro ilius festis, vel alii certi diebus non servent interdicta, non sunt revocata, tunc tamen P. Henricus lib. 13. cap. 42. §. 1. Satis de censur. lib. 5. cap. 13. num. 24. & 25. Fr. Emmanuel in Bullam Cruciae, & 5. num. 15. & in addit. num. 13. & 35. & quasi Regul. cap. 2. quæst. 12. art. 1. Fr. Joan de la Cruz cap. 7. dub. 2. concl. 2. Hec sapientissimus D. Preceptor.

** Vide etiam Fr. Michael Agiam de exhibendis auxiliis fundamento 5. pag. 23. Seraph. decif. 960.*

A Regularibus.) Vide Fr. Emmanuel. cap. 10. tom. 3. p. 108. art. 2. in fine.

CAPUT XIII.

Controversias de præcedentia & vestigio componat. Exempti omnes ad supplicationes publicas accedere compellantur, exceptis quibusdam.

Consideret, que persepe cum scandalo orientur inter Ecclesiasticas personas, 2. tam faciles quam regulares, cum 3. in processione publicis, tum in iis, que sunt in tumultu disfunctionorum corporibus, & in defenda umbella, & aliis similibus, & Episcopos, 4. amota omni appellatione, & non obstantibus quibuscumque, 5. & componat. T. & Exempti autem omnes, 6. & tam clerici faciles, quam regulares & monachos ad publicas processiones vocatos venire debere, locum non haber, in iis, qui perpetuo in strictiori clausura vivunt, ex quibus sunt Canonici Regularis sancte Crucis Conimbricensium, Cartubianorum, & Camaldulensium.

Congregatio Concilii censuit, Regulares 2. Jan. quamvis exemptos, teneri accedere ad 1598. omnes & quibuscumque processiones publicas,

& con-

cas processiones vocatis 8. accedere compellantur; iis tantum exceptis, qui in strictiori clausura perpetuo vivunt.

DECLARATIONES.

Controversias omnes.) Controversias omnes pendentes dirigere Episcopos hodie potest, finitas autem innovare non potest ex Bulla P. V. in favorem Regularium eiusdem edita.

Congregatio Concilii censuit, Episcopum ex cap. 12. verf. 25. de Regul. controversias super præcedentia in processione, & aliis similibus ortas inter personas Ecclesiasticas, tam faciles quam Regulares conponere.

Congregatio Concilii sapientissimus declaravit 19. April. in Concilis Provincialibus attendendum 1596. id in praeminentia Episcoporum tempus ordinationis, non autem dignitatem Ecclesiastarum, vel carum ordinem, & praeminentiam.

Item Commendatorum Monasteriorum, sive Abbatum in Concilis Provincialibus inter Abbates eis recipiendo, cunctis Canonicos Catedralis esse preferendos, quando capitulariter procedunt, sed extra hunc casum Abbates circulares, vel habentes ulrum autre debent procedere Commendatorios, sive hoc locum obtinere dignitates, & post dignitates colloquendos esse Procuratores Ecclesiastarum Cathedra利um.

Tam regulares, quam faciles. Nulle immunitates Religioni Hierolympianae concessae oblitant, quo minus ejus factores, intercives Ecclesiæ, vocari debent ad processiones, ac nisi accedant, etiam compelli.

Ubi en. confutidine contra cap. Sanctorum de major. & ob. Canonici Diaconi antiquiores præfutur. Presbyteri junctibus, nihil potest Ordinarius auditoribus hujus Decreti immunitate. Et Decreto hoc, in quo decernunt omnes tam clericos faciles, quam regulares & monachos ad publicas processiones vocatos venire debere, locum non haber, in iis, qui perpetuo in strictiori clausura vivunt, ex quibus sunt Canonici Regularis sancte Crucis Conimbricensium, Cartubianorum, & Camaldulensium.

Congregatio Concilii censuit, Regulares 2. Jan. quamvis exemptos, teneri accedere ad 1598. omnes & quibuscumque processiones publicas,

Eccl. confutata, vel indicatas pro bono publico vel honore.

Congregatio Concilii censuit, si Monachii, seu Regulares fere ultra medium militare a Civitate distent, non esse utique compellendos ab Episcopo accedere ad processiones, non obstante Decreto c. 13. Sess. 25. de Regal.

3. In processioneibus publicis.) Ad Episcopum pertinet cum conscientia Capituli constitutae auctoritate edicere, quo & qua processiones diriguntur, quaeve ad Ecclesias nominantur, perducent debent. Et Regulares, qui non accedunt ad processiones ab ipso Episcopo indicatas, ab ipso puniri possunt per censuras & penas arbitrarias, & alii iuris remedia.

Ordinarii potest praecipere Regularibus in sua diocesi comorantibus, ut eant ad processiones publicas, ut puta in festo Corporis Christi, in Litaniis & Jubileis publicis facientes, in pellebus, in quibus ipsi habent Monasteria, dummodo processiones sunt ejus generis, quod Bulla S. D. N. mendicantibus concessa comprehendantur, & dummodo Regulares non sine ex illis conventibus Collegia nuncupatis, que in eadem Bulla excipiuntur. Hac Bulla incipit, *Eis mendicantium, Pii V. publicata 27. Kalend. Junii 1567.* Excipit autem dicta Bulla illos conveniens, in quibus fratres sub actio[n]i claustrorum degunt, ita ut nec in choro cantent, nec ad mortuos accedant, sed tantum studis & letacionibus vacent.

4. *Amota omni appellatione.*) Intellige ad effectum suspensum, sed cum convenient, a sententiâ Episcopi bene appellari potest ad effectum devolutivum.

5. *Componat.*) Id est Brevi manu, summarie, ac de plano, sine strepitu & figura judicati expedita universa.

6. *Tam Clerici.*) Non comprehenduntur, qui sunt nullius Diaconie, neque laicorum confraternitatis, quos tamen Episcopus potest vocare, non autem compellere.

Non comprehenduntur etiam Sacerdotes nullum officium aut beneficium Ecclesiasticum in civitate aut diocesi obtinentes. Et, si monachi fere ultra medium militare a civitate absint, non erunt compellendi ad processiones quaquecumque publicas pro bono publico vel honore.

9. Maj. 1397. Congregatio Concilii censuit, Sacerdotes nullum officium, aut beneficium Ecclesiasticum in civitate vel Diaecesis obi- gentes, seu habentes non esse ab Episco-

po compellendos ad ullam processiones accedere.

Congregatio Concilii censuit, Episcopum posse compellere Canonicos, & alios 40. presbiteros, beneficia vel officia Ecclesiastica obtinentes, ut accedant ad omnes & quaquecumque processiones publicas, vel in dictas pro bono publico, vel honore.

7. *Ad publicas processiones vocari.*) Venient ad quaquecumque processiones publicas & conferens, vel indicatas pro bona publico, vel honore, non tamen compelli lenti sunt ipsi Regulares excepti, (de quibus loquuntur) accedunt ad Ecclesias extra propria Monasteria pro celebracione orationis quadragesimae horarum: sed Congregatio probavit illos, cum toti populo dicta oratio inducitur, in propriis Ecclesiis hujusmodi orationi insistere posse.

8. *Accedere compellantur.*) Etiam si sacerdotio Hierosolymitanis.

Sacerdotio inferuentibus Ecclesiae Religionis equitum Hierosolymitanorum, compelli possunt ab Ordinario, ut ad processiones publicas accedant. Supra hoc cap. §. Tam Regulare.

Congregatio Concilii censuit, Regulares degentes in Monasteriis, que per diuinum 10. militare distant a civitate, non tenent nec ab Episcopo compellendos esse accedere ad processiones.

An antiquitas monialium a tempore ingredi & suscepit habitus regulorum, ut vero emulsi profectus computari debet? Congregatio censuit attendendum esse temporis profectus.

Exemptis in processioneibus locum affigandum, quem habere volent.

REMISSIONES.

Vide Menoch. Conf. 126. & num 21. cum seq. & per Gregor. XIII. edita sunt declaratio circa praecedentiam fratrein Menicanum, & confraternitatum laicorum in processioneibus, ut patet ex ejus Constitutione. Roma publicata die decimo septimo Junii anno 1565. incipit. Explici palliori offici, quam refert Stephan. Quaranta in Summa Bullaris verbis, precedente, pag. 306. * Vide etiam Mich. Agiani de exhibendis anxiis fundam, 5. pag. 23. Felini Lanceloti, Chaffani, & Paulini Fufuonii relatos a Petro Cenedo in collectanea, 45. ad decreta num. 3. Tiber. Decian. cap. 67. vol. 2. Gamma in dec. 1. n. 7. & tradita per Farinac. in declarata. Congregat. Cardini. circa hoc decretum. Martiam de Juridicitate. p. cap. 4.

Sessio XXV. Cap. XIV. de Regularibus. 401

p. cap. 113. num. 20. Franc. Salgado de Reg. (alia juris reme. ia, & patet ex decis. 1. & 24. present. tom. 1. pag. 2. cap. 9. per seum, ma- xima nam 5.)

8. *Episcopi amota omni appellatione.*) Vide Fr. Enman. qna. 9. Regul. tom. 3. qn. 37. art. 3. Salgado supra num. 9.

9. *Componat.*) Quod in praecedentia, & processioneibus debet attendi confutatio[n]e loci, afferunt Medices Marchini. decis. 21. Seraphini. decis. 335. & decis. 66. Aloy. Ricc. in Collect. decis. p. 4. Collect. 1669.

† *Componat.*) Vide decis. 88. Interpretum Concilii in recollectis a Farinac & pars. & Franc. Salgado de cap. 9. & num. 5.

9. *Exempti enim omnes.*) Vide Zec- tol. in praxi Episc. p. 1. verbo. Processionebus, §. 2. Fr. Enman. rom. 3. quatuor. 36. art. 1. Aloy. Ricc. Curia Archip. Neap. decis. 90. late Stephan. Grac. decis. 232. Balb. decis. 319. p. 2. * Hugo in offico. & postis. Episcop. cap. 20. §. 2. num. 4.

* *Tam Clerici sclavares, quam Regulares.*) Sacra Card. Congreg. censuit, Clericos omnes discelant, quantumvis exemptos, si beneficia etiam simplicia in diocesi obtinent, teneat, & compelli possit ab Episcopo, ut accedant ad processiones, refert Aloy. Ricc. Collect. decis. p. 4. Collect. 1669. in principio. An procedat in clericis nondum beneficiari, sed tantum obtinentibus officium in Ecclesiis? Affirmat Balb. decis. 329. p. 2.

‡ *Compellantur.*) An possint compelli Monachi ab Episcopo, & censuris distracti, ut vadant ad publicas processiones? Pluries per factam Cardin. Congreg. suisse dictum, non posse compelli, refert Quaranta de verbo. Præcedentia in fine, & refutant P. Sanchez de Maturi. lib. 7. disp. 33. num. 23. Fr. Enman. in summa. 10. cap. 74. num. 4. in Curia Episcopali Papiz dictum suffit, posse censuris compelli, testatur Macera decis. 35. dub. 2. falso in penitie pecuniaris, afferit Steph. Gracian. decis. 272. num. 15. Et quod pariter compelli possint confraternitatem laicorum, dicit dictum Papiae Macerat, epistola Curiae decis. 66. & vide Say. decis. 5. de Officio Ordin. ubi refutavit, quod hujusmodi confraternitatis, quoad temporalia non subsum Episcopo, secus vero quoad spiritualia. * Quod etiam volunt. Matia de Juridicitate. p. cap. 113. num. 20.

Nota extra Farinac. hic, quod Regulares, qui non accedunt ad processiones ab ipso Episcopo indicatas, possint ab ipso puniri censuras & penas arbitrarias &

Lanc. Trida. cum Gali. C. cap. 4.

¶ Qui in fraterrori clausura.) Vide Stephan. Gratian. decis. 235. Et quod non procedatur etiam in Regularibus, qui absunt a civitate ultra diuinum tempore affirmat Aloy. Ricc. Curia Archip. Neap. decis. 131. * & est decisio 24. Interpretum Concilii in recollectis a Farinac. & notar. Ricc. collect. 1669. post Maynard. decis. 3. lib. 4. & idem tradit. Hugo in offico. & postis. Episcop. cap. 20. §. 2. num. 4.

Vide annotat. ad hoc caput in appendice sub diffracta. 3. Card. de Luca.

CAPUT XIV.

De supplicio Religiosi publice delinquentis.

I. a. **R**egularis, non subditus Episcopo, qui intra claustra monasterii degit, & 2. extra ea ita notorie deliquerit, ut populo scandalo sit; Episcopo insante, a suo Superiori interea tempus ab Episcopo prefigendum, 3. severo puniatur, ac de punitione Episcopum certiores faciat:

(a) fin minus a suo Superiori officio privetur, & delinquens ab Episcopo. Po puniatur possit.

DECLARATIONES.

1. *Regularis, non subditus Episcopo.*) Declaratio hujus Decreti extenditur ad Crucifaram, & Inquisidores, ut non possint extrahere regulares abhuc Superiorum consenu[n]t.

2. *Et extra ea ita notorie deliquerit.*) Quando extra claustra regularis delinquit notorie, dubitamus si an deinendus sit in carcerebus Episcopi, donec processus in curia Episcopali concutatur, coque Ccc come

compilato instanti Superiori remittendus sit una cum processu puniendus, an potius non expedita compilatione processus, statim remittendus sit ad Superfitem una cum his probationibus que habentur? Congregatio respondit, statim remittendum est, etiam potius quod Superior nullam instantiam faceret.

Regulares degentes de licentia suorum Superiorum in domo ad erectionem Monasterii destinata, comprehendendunt sub dispositione Concil. Trid. hic & cap. 5. Sess. 6. adeo ut ab Episcopo, si deliquerint, puniri & corrigi possint Congregatio certius comprehendendi, si in ea domo non vigeat regularis observantia, vide Sess. 7. cap. 8.

3. *Severi puniatur.*) In posterum nemo Regularium ejiciatur & Monasterio, etiam si sit incorrigibilis, sed peccantes a Superioribus ignorancia carceris caſſigentur, & acris etiam (si opus fuerit) pro modo delictorum puniantur.

Intemerit per cuforem, ut nullus officialis Camera Penitentiaria, Concordiarum, Cancellaria, aut cuiuscumque tribunalis (sub pena privazioni officiorum) audeat ponere manus in supplicatione regulorum virorum, & mulierum, etiam cum litteris justificationis, nisi sit a protecione subscipta.

An regulares possint civiliter coram Episcopo, a creditiboribus suis convenient? Et si fuit repudiat, quod possint convenient, si non sive sub regulari observantia, cap. cognoscimus? At si sive sub regulari observantia, non possint convenire coram Episcopo, quia habent proprium Superiorum, & nihil habent cum illis commune Episcopi, proper exponemus, itaque coram Conferentioribus in casibus praemissis supra sess. 14. cap. 5. possunt convenient, & inveniunt Congregatio, die 19. Iulij 1573.

REMISSIONES.

* Vide Navar. Comment. 2. de Regular. num. 63. Fr. Enman. quæsi. Regul. tom. 2. qu. 2. art. 6. cap. 63. art. 4. * Scraph. dec. 960. Vide etiam Mich. Argian. de exhib. auxili. fundam. 5. fol. mibi 24. Trevisal. decr. 36. num. 4. lib. 1.

6. Et delinquens ab Episcopo puniri possit.) Quod non per censuras docet P. Sanchez de Matarri. lib. 7. disp. 33. num. 23.

C A P U T X V.

Professio tamen valide emititur anno decimo sexto statis explicato.

1. & sc̄c. IN quacumque Religione.

(a) tam viorū, quam sc̄c multierū 2. professio non fiat ante 3. decimum sexum annum expleatum; nec qui minore tempore quam 4. & sc̄c. 4. per annum, post suscep̄tum habitum in probatione fieret, ad professionem admittatur, (b) 5. i Professio autem, antea facta, si nulla nullamque inducat obligationem ad aliquid Regula, vel Religionis, vel Ordinis observationem; 6. aut ad alios quacumque effectus.

D E C L A R A T I O N E S.

1. *In quacumque religione.*) Hoc decreto, & 19. infra 5. Quicunque regulari, non comprehendendunt omnes regulares militares: si etiam Rota decidit in una Triasforensis penitentia, etiam Reverendo Seraphina 11. Dec. 1570. etiam non veniunt in odiosis.

2. *Professio non fiat ante 16. annum.*) An professio tacite, jam dudum sit vice professio, sicut qui expresse post annum professio, & tacita professio sit per hoc scripta? Congregatio confitit eis vice professio, si modis catena aliſt, que jus requirit ad indicundam tacitam professio- nem, & respondit hanc non esse exclusum per dictum Decretum, servato tamen ibi tempore praefixo.

Moniales, quae ejus Ordinis sunt, qui requirunt professionem, si tacitam professio- nem emiserint eis palam & expresse id faciendum non sunt, cogende non sunt, ut expresse profiteantur. Etiam singula Monasteria liberum habent tacite vel ex parte profiteundi.

Congregatio Concilii confitit, Orationem aſſertentem habitum per eam getsum, di- ſtinguit ſuile distinctione parentes ad habi- tuum professi fieri solito, minime tacitam emisſe professionem.

3. *Decimum sexum annum expleatum.*) Non relevat, quod moniales seu regulares ſufficiunt decepta circa etatem admissi ad pro-

5. Aug.
1575.

17. Nov.
1575.

S E S S I O X X V . C A P . X V . d e R e g u l a r i b u s .

403

professionem. Corigitur hic caput primum de Regularibus in 6. ut in minore 14. abitis, &c.

4. *Per annum.*) Continuum felicit in probatione intra clauſtra, non autem interpolatum; nec Privilegium aliquod suffragatur, cum cenſatus ſublatum, infra cap. 22.

Congregatio Concilii confitit annua probationis ad emitendam professionem in Religione debere esse continuam, non au- tem interpolatum.

An vero qui vorit ingredi religionem, & in ea perseverare, si ingredietur intra annum probationis recedens reverenter ad ſaculum, ſi liber a vero ex mente hujus Decreti Concilii, cum non polliſt remunia- ri anno probationis, ſicut de jure communis? Congregatio declaravit, hoc Decretum Concilii nihil dispositio de vero, cum professio non sit valida ante explorem probationis annum.

Qui autem Casones permittunt, ut quis post ratum matrimonium religionem ingredi posset, dubitabatur quid fieret, si unam religionem ingreflus, de illa transeat ad aliam, aut plures, & ita tempus profesſioſis diffringatur? & tacitam illi compelli posse ad tempus hoc breviandum, maxime cum ille transitus ex una ad aliam religio- nem fieri videatur in fraudem ejus, qui in faculo remanit? Congregatio anni 1598. repondit, non poſſe compelli.

Puella ex illegitimo & dannato contu- nata nullo Concilii decreto habitum religio- ni sumere, in eoque profiteri prohibetur.

Hoc anno probationis durante ſi novicia, (curanda valetudinis cauſa) de licen- tia superiorum & Monasterio exierit, & postea reverenter, eodem tempore profesſionem emitat, perinde ac si numquam egreſſa fuisset.

Congregatio Concilii confitit, moni- tales nullo padio ad profesſionem admitten- das, nisi per annum post ſuceptum habi- tum in probatione fieret, quemadmodum dicuntur verbis caverit decret. 15. Sess. 25. de Reg. neque ullam rationem ha- bendam contraeſta confutandis etiam im- memorabilis, utopie ſublate, Decret. cap. 22. Sess. 23.

Itidem moniales virgines, quae ſolas confebrare fas est, ante 25. annum comple- ptem non esse confebrandas.

5. *Professio ante facia ſit nulla.*) Profes- ſio fata ad Monasticam ante 16. annum explic- tum debet ad Ordinario nulla declarari.

Sed quid si ex initio aliquis regularis profesſio non fiat ante 18. annum comple-

tu-
mum,

ut fuit de S. Franciſco de Paula)

an sit coram profesſio nulla, ſi jam emi- ferint post tempus Concilii? ſed ante tem- pus in coram regula ſtatutum? Si quidem ex verbis regula non annularia talis actus profesſionis ſed tantum impoſitum pena com- piciendi, & ex egeſis confirmatione ſu- perioris? Congregatio profesſionem

teneat,

Arg. cap. Ad Agap. de Regular.

Lucentis.

Aug. 1593.

1594.

Sept.

1594.

Decretum.

diffinivit, caput hoc de Militariis religio-
nibus non loqui, quia in odiosis non ve-
niunt Hierofolymitanis. *Sylv. veri relig. n. 4*
Supra hoc cap. 5. in quaquamque.

3. Jun.
1599.

Congregatio Concilii confitit, etiam mil-
ites Hierofolymitanos hodie debere, ante-
quam professionem emitant, per annum in
probatione manere, postquam coram con-
stitutiones, et modus hoc, ad Tridentini Con-
cili Decreta sunt relata, & a fide Apo-
stolica confirmata.

Licer Hierofolymitanis milites dicantur
regularis, idque iuxta Abb. Rub. de regu-
lam non comprehenduntur sub hoc cap-
unde & in his non requiritur utrare professione
per Concilium.

Post professionem quilibet regularis etiam
extra claustra degens, si moratur cum ha-
bitu, iure omnia bona sua mobilia & im-
mobilia acquirit ordinis, in quo professus
est & visa quadam Bulla Pli V. paulo post
Rota decretaverat in favorem militiam
quod ipsi per Concilii verba non compre-
henderentur. At novissime mensi Julii
1592. confitit Congregatio, milites Hiero-
folymitanos & novo iporum statuto inha-
rente hoc Decretum comprehendi.

Post professionem vero quilibet regularis
etiam extra claustra degens, sive moratur
cum habitu, sive sine, rursum bona sua mo-
bilia & immobilia acquirit ordinis, in quo
professus est: Vide Bullam Pli V.

REMISSIONES.

Vide Fr. Emman. quest. Regul. tom. 2.
cap. 2. art. 7. & tom. 3. quest. 13. art. 4. &
quest. 15. art. 1. 2. 7. 8. P. Azor. inffis. Mo-
ral. part. 1. lib. 12. cap. 4. P. Valer. Re-
ginald. in praxi sive panthe. lib. 18. n. 385.
cum quest. Pern. de Ledesma. in summa pars
2. tract. de stato de los Relig. cap. 7. *
Vide etiam Navar. cons. 52. sub
tit. de Regulari. num. 2. P. Henriquez in sum-
ma. 1. 1. cap. 40. 5. 2. in media. Flamin. de Regu-
la. 3. quest. 13. num. 11. 1. Hondon. de cons.
78. num. 17. Cabedo lib. 2. divers. juris. ar-
gum. cap. 15. num. 2. 3. & 4. Jac. Ferrer. ad
Steph. Duran. quæstionem juris morati-
mar. quest. 3. Rota novil. decr. 591. anno
1. per Farin. p. 1. civil.

Quodam potest compleri extra monas-
terium cum licentia, resolutum Navar. dict.

cons. 52. num. 4. & cons. 41. num. 3. de

Regul. & cons. 10. de Clericis non resul-
tum. 3. Flamin. de quest. 1. num. 12. Fr. Emman.
tom. 3. Jacob. lib. 2. cap. 1. 5. 4. num. 5. &
5. 12. num. 9. & Rota novil. decr. 591. p.
1. diversor.

An per Concilium in presenti subla-
te sint tantaç professiones? Affirmat alii-
quas tantum, non omnes esse abrogatas,
Fr. Emman. tom. 3. quest. 17. art. 1. P. Azor.
d. c. 4. 9. 6.

9. An Milites in emittenda professione
comprehenduntur sub hoc Decreto? Affir-
mant Navar. cons. 5. sub tit. de his que vi-

Fr. Emman. in summa tom. 2. cap. 8. num.
2. concil. 1. Steph. Grat. discept. sive prof. cap.
365. num. 27. Negant Rob. novili. part. 1.
decif. 191. Fr. Luis. Beja. Respon. causam
confident. parta 4. capa 28. per eosam, late
Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 8. 4. num.
61. P. Sanchez de Matrim. lib. 2. diph.
44. num. 8. Flamin. de Regnat. lib. 6.
quest. 2. num. 117. cum sequentibus, ubi
num. 120. dicit Milites Hierofolymitanos
comprehendunt sub hoc Decreto ex no-
vo iporum statuto, huic Decreto adhe-
rente.

1. Riech. collect. 216.

9. Ante decimunum sextum annum comple-
tum. 1. Vide Zerol. in praxi Episcop. p. 1.
verb. 2. moniles. 5. 2. pug. 22. P. Azor.
inffis. Moral. p. 1. l. 12. cap. 2. col. 1169.
& l. 13. cap. 9. col. 1316. P. Sanchez de
Matrim. lib. 2. diph. 24. num. 126. Fr. Joan
de la Cruz de stata Relig. l. 1. cap. 8. ab.
2. & Petri. Ledesma. in summa cap. 2. tradi-
del epistola de los Religiosos, in commun. cap.
7. Neque hoc calo militaris supplete tem-
tem affecti Aloysi. Ricc. Curia Archip.
Neap. decr. 122. Vide Guttier. l. 2. can-
quest. cap. 1. num. 107. Joan. Steph. Duran.
Theologian. quest. juris. nosatis. quest. 5. &
Iacob. Ferrer ejus additionator. Rota
novil. decr. 275. num. 7. de qua per
Farinacium in p. 1. civili.

Quam per annum.) An continuo de-
beat esse? Affirmat Navar. cons. 52. sub
tit. de Regulari. num. 2. P. Henriquez in sum-
ma. 1. 1. cap. 40. 5. 2. in media. Flamin. de Regu-
la. 3. quest. 13. num. 11. 1. Hondon. de cons.
78. num. 17. Cabedo lib. 2. divers. juris. ar-
gum. cap. 15. num. 2. 3. & 4. Jac. Ferrer. ad
Steph. Duran. quæstionem juris morati-
mar. quest. 3. Rota novil. decr. 591. anno
1. per Farin. p. 1. civili.

Quodam potest compleri extra monas-
terium cum licentia, resolutum Navar. dict.
cons. 52. num. 4. & cons. 41. num. 3. de
Regul. & cons. 10. de Clericis non resul-
tum. 3. Flamin. de quest. 1. num. 12. Fr. Emman.
tom. 3. Jacob. lib. 2. cap. 1. 5. 4. num. 5. &
5. 12. num. 9. & Rota novil. decr. 591. p.
1. diversor.

Quod annus probationis possit impleri
ab eo, qui nondum expleverat annum de-
cimum sexum, ut vi talis probationis pos-
sit probatus admittit ad professionem ex-
pletu 16. anno, tenet Navar. cons. 50. d.
Regul. num. 1. P. Azor. inffis. Moral. p. 1. lib.
12. cap. 4. quest. 9. P. Valer. Reginald. d. lib.
18. num. 385. prope finem.

8. An

8. An novitius etiam de contento Prae-
lato & conventus, possit renunciare anno
integro probationis? Negant Navar. cons.
5. sub tit. de Reg. Beja. d. causa fin. vers.
Tertio, ubi a principi probat professionem
novitiis ante annum probationis factam in
moris articulo esse validam, tenetur tam
novitium, si convaluerit, & ex ea infirmi-
tate non declexerit, complete posset integrum
probacionis annum, & professionem de
novo emittire, vide Fr. Emman. rom.
4. q. 15. art. 6. & P. de Ledein. d. cap. 7. conc.
2. diff. 1.

9. Professio autem antea facta sit nulla?)
Vide Bejam. diff. p. 4. cap. 7. Fr. Emman.
tom. 3. quest. 17. art. 5. & vide ad quid P. Sánchez de
Matrim. lib. 2. diph. 24. num. 6. & lib.
7. diph. 37. num. 45. cum seqq. Et quod
allegans se non esse professum, probare de-
beat, dicit Rota. divers. decr. 216. part. 2.
Nec in dubio professionem præsum affi-
mat Pute. decr. 108. lib. 1. Professio eis
monasterio 10. aliquid ex bonis ejus-
dem tributatur; 11. ne hac occasione
discideret nequeat, quod totam, vel
majorem partem substantie sue mo-
nasterium possidat; nec facile, si di-
scutatur, id recuperare possit: quia
potius præcipit sancta Synodus 12.
sub anathematis pena dantibus & re-
cipientibus, ne hoc ullo modo fiat;
et 13. ut abeuntibus ante professionem
omnia restituantur, quae sua erant.
Quod ut recte sit, Episcopus etiam
per censuras Ecclesiasticas, si opus
fuerit, compellat.

DECLARATIONES.

1. Nulla quoque renuntiatio.) Hoc ca-
pit non habet locum in quibus, quæ edu-
cationis gracia manent in monasteriis, ne-
que procedit hoc cap. in testamento aut ult-
imate voluntate, vel clementiis.

2. Aut obligatio antea facta?) Vox en-
tra respicit tempus quod secundum est donatio
ingressum. Ideoque invalida est donatione
facta ante suscepitionem habitus, non au-
tem illa quæ a tempore susceptionis pra-
cessit duos menses, qui sunt ante profes-
sionem.

Quod Decretum Concilii respondit Con-
gregatio, sae non comprehendit quoddam
depositum illarum pecuniarum, quæ do-
nis seu clementiæ nomine Monasterio

CC 5 dñe

dantur, five deponuntur in publico Banco, et five penes alium, qui eas Monasterio dare debet post Professionem emillam.

Improbarat paries certio Bancaria in eventu renuntiationis, ac etiam in inventio-
nem mortuorum colorati, quod parentes novi-
tariorum in dictem defunctorum, sub nomine
mutui singuli, Monasterio numerarentur:
et etenim omnibus itis modis leu. Concili
cicconvenientur.

Quod si renuntiatio ante suscepitum ha-
bimus facta fuit, vel ante ingressum Reli-
gionis, (quamvis renuntiant foris accep-
tatus.) Concilium non habet locum, lo-
quitur enim de sumentibus habitum, vel
in intrinsecis religionem. Sed si donatio vel
renuntiatio facta fuerit intatu Religionis
ingredientes tunc tamquam facta in statu
dei hujus canonis, videtur subesse hinc
dispositionem ex sententia Congregationis.

Congregatio Concilii censuit, Decretum
cap. 16, in principiis, non vendicare sibi
locum in testamentis, atque aliis ultimis
voluntatis.

18. Martii
1598.
Congregatio Concilii censuit, Decretum
Concilii cap. 16. Sessi. 25, de Regularibus,
non vendicare sibi locum in donationibus,
vel renuntiacionibus ante habitus suscep-
tionem, etiam animo & proposito religionem
ingrediente facit.

Congregatio Concilii censuit, Decretum
Concilii Tridentini, cap. 16. Sessi. 25, de Regu-
larib. non habere locum in donationibus,
& renuntiacionibus factis ante susceptionem
habitum.

3. Martii
1594.
3. Nisi cum licentia Episcopi.) Hac li-
cencia omnia, & professione lequata, nula
est renuntiatio.

4. Intra duos menses proximos.) Renun-
tiatio a novitio facienda intra duos menses
ultimos, antequam profectio emitatur,
fieri debet. Hac verba verificantur, etiam
si ultra plures menses anni probationis
professio fuerit protogata. Neque enim
Renuntiatio facta cum licentia Episcopi
five ejus Vicarii, intra duos menses pro-
ximos, tempore quo profectio emitatur
legitime potinet, celebitur invalida, et
ex eo quod actualis professio per aliquot menses
dilata fuerit.

17. Oct. 1594.
Congregatio Concilii censuit, renuntia-
tionem factam cum licentia Episcopi, five
ejus Vicarii intra duos menses proximos
tempore quo profectio emitatur legitime
potuerit, non celebitur invalida ex eo, quod
ipso actualis professio per aliquot menses
dilata fuerit.

55. Jan.
1601.
Congregatio Concilii censuit, Decretum

cap. 16. Sessi. 25, de Regul. i. a. praece. vendicante
sibi locum etiam in his, quae excedunt anni-
num 16. Si illa verba, ante facta, que
ibidem habentur, non referri ad actum
renuntiationis, sed ad duos menses proximos
ante professionem.

5. Non alias intelligatur.) Si renun-
tiatio, tempore renuntiationis complectet 16
annos, et renuntiatio efficit validi, dummo-
do facta sit cum licentia Episcopi, ten Vi-
carii, juxta hoc Decretum intra duos menses
proximos ante professionem.

6. Et nullius effectus.) Idem dicendum

est, si renuntiatio efficit tantum professio,

et renuntiatio efficit etiam menses, ut hic

ante professionem expressam.

7. Superioris novitatis, &c.) Hoc verba
reflexum tantum ad habiles, non autem
ad inhabiles. Et ita ex licentia S. D. N.
explicante hunc textum Illustrissimi Cardi-
nali Caravallensis, censuit Congregatio
sub die 19. Iulii 1570, quod dictum tem-
pore novitatis est arbitriarum.

8. Quod habiles inveniuntur.) Si inhab-
iles ex infinitate provenia, poterit pro-
rogari tempus, donec dute probabilitas
re recuperande faintat.

9. Ad profectum admittantur.) Fuit di-
baturam, an monialis, que emisit profes-
sionem, & deinde probabilitas dubium
se non sufficiat baptizarum, de novo ad ca-
relam baptizata facta, debet de novo emi-
tere professio? & dato quod sic, et
debeat expedire per annum? Fuit celo-
runt sub die 10. Oct. 1588. profectum
ligare, verum debere eam ad maiorem
cautelam iterum emittere professioem,
expedito anno, & fuit allegans Ab-
bas in cap. 16. & 2. preib. non baptizatus.

10. Nique aliquid ex bonis cyclus ri-
bus.?) Ne quidem eo causa, quo aliquod
tribueretur non ex pueris bona propria,
sed ex illorum bonis, qui sunt parentes
vel consanguinei.

Cum dubitatur, an pueri sit legitime
profeta, & an donatio facta monasterio
fuerit libera & valida: Episcopus debet eam
amovere a monasterio in loco iusto, &
neauti parti suscepere collocare, ibique eam
diligenter interrogare.

11. Ne hac oportere discedere nequeat.)
Quod si differet inter tempus probatio-
& doni soluta esse, erit restituenda his-
teribus una cum fratribus, & quos Monas-
terium percepierit, deinde tanquam vidi-
& vestiti, non tanquam pacto, quo talia dic-
ceret, antequam habitum in Monasterio
suscepit: etiamque factum efficit irrum, &
si efficit

Sessio XXV. Cap. XVI. de Regularibus. 407

Reper. lib. unice C. de Sarosanit. Eccles. p. 4
S. 2. per totum.

6. Hoc Decreto non procedere in Te-
flamenis, donatione causa mortis, & co-
dilexis, refolunt Nav. Communi. 2. de Reg-
num. 30. Galp. Thefaur. decisi. 56. l. 2. Hen-
riquez decisi. 21. P. Azor. d. 1. L. 2. cap. 2.
14. Fr. Emmanuel. tom. 2. quæq. 16. art. 1.
Aloys. Ricc. in coll. decisi. col. 184. P. Lell.
de justi. l. 2. cap. 41. num. 50. Valac. d. cap. 16.
a. num. 13. Lul. Aegid. d. S. 2. num. 21. cam-
sig. & num. fin.

7. Renuntiatio.) Procedere in renun-
tiatione beneficij, etiam ante ingressum, in-
truita religiosis facta, nisi paulo ante pro-
fessionem, quando scilicet ad illam est re-
ceptus a fratribus, & omnia sunt parata,
ita ut moraliter loquendo professio indubi-
tanter sequi debet, refolunt Fr. Emmanuel.
tom. 1. q. 32. art. 2. Flam. de Refig. l. 3. p. 13.
m. 3. cum seqq. P. Azor. inflis. Moral. p. 2. l. 7.
c. 20. g. 6. & t. Renuntiatio autem facta a no-
minis profectri nolente in religione, si effi-
ciat potest Episcopus, an reveretur?

Affirmat Aloys. Ricc. in fax. praxi variar.
resolut. cap. 152.

Utrum dō data puella pro ingressu reli-
gionis, si moritur ante professioem,
acquiratur monasterio, vel a proximiori
bus vendicari possit, querit foli: & ad favorem proximorum consilii responderunt
post Calderin. Melochi, cons. 396. nam. 3.
Hondio. cons. 24. & Ricc. in prax. varia-
resolut. cap. 153. ex numero 1.

8. Ut absumatur ante professioem
annis 15. etiam.?) Etiam cum fratribus, si qui sunt
dediticii tamen alimento a Monasterio præstari. Supra hoc cap. S. ne
hac occasione.

Si Novitius fit sui iuri & non habet
parentes, non potest ex ingressu Religionis
poterit dictum aliquod donare Religioni,
avere Dei, & Congregatio responsum, ex
verbis expatit hujus Decreti. Ad dubium
autem ad idem posse in ipsorum ingressu
donare fratribus, & omnia bona sua Re-
ligione, si sebat olim, dummodo in illis
calibus est fit potest pena excommunicatio
et responsum similiter. Congregatio,
omnes hasmodi donationes, quae sunt
ab iis, qui ut Novitii sunt, ingrediuntur
animo profectri legitimo tempore, com-
prehendi hoc Decretum.

REMISSIONES.

a. Vide Fr. Emmanuel. quæq. Regul. tom. 3. q.
47. art. 8. P. Azor. inflis. Moral. p. 1. l. 12. c.
2. col. 1. 169. P. Molin. de Refit. tract. 2. d. 159.
b. Antequam. P. Lell. col. tract. 4. l. 1.
41. dub. 4. n. 10. P. Valer. Regis. in præf. fori-
pani. l. 18. num. 197. Aloys. Ricc. in collect.
decisi. 2. col. 45. 46. Caval. Communum
contra Communi. q. 306. num. 13. cum seq.
Latilime Alvar. Valac. de Partitione. cap. 16.
num. 12. cum seqq. Lufis. Benedict. Aegid. in
Reper. lib. d. 1. p. 4. S. 2. num. 22.
ad. 6. num.

* Vide Galp. Am. Thefaur. lib. 2. quæq.
foris. q. 56. n. 7.

c. Utrum Testamentum ante ingressum
Religionis, factum sequuntur professioem rum-
pat? & an ante professioem possit ex-
profice revocari? Vide Grafi. & Testamen-
tum, quæq. 34. num. 2. Fachin. lib. & Contra-
dict. cap. 14. & 15. Carol. Tagi. ad an-
tiquiss. verbis, illeque nec de his, a num.
47. C. de Sarosanit. Eccles. Melochi. de

Succ. creat. l. 2. §. 20. num. 20. & de Success. proff. lib. 1. §. 1. num. 52. Gutier. in cap. Quatuor padum, verbo, Dum nuptiū trahabas, num. 4. & Can. lib. 2. cap. 1. Mō. lin. 1. & de Primo, cap. 9. anum. 38. Matien. l. 1. gloss. 3. num. 4. & 5. nov. Recop. Cap. ad Com. 5. Tauri num. 13. Spin. de Tēf. in gl. Rub. p. 6. num. 3. P. Molin. de Jus. tract. 2. disp. 1. 39. & disp. 604. n. 3. Cāv. Comm. tract. Episc. p. 1. l. 12. exp. 8. Calv. quid. l. 1. de Uſſi. cap. 65. num. 6. & l. 3. cap. 12. num. 30. plures ex antiquioribus refert. Cened. ad Decr. coll. 50. num. 3. & ex moltis Lut. Gānd. decis. 316. num. 5. & 6. & decis. 375. num. 5. Coll. in cap. si pater, verb. Tſſiſtorem, p. 8. & 10. Cald. Pericula in curatorem, verb. Sine curatore, num. 59. & de Nomini, quid. 6. num. 5. & cum seq. & de postis, elig. exp. 3. num. 17. Valac. de Paritionibus, cap. 16. num. 14. Fr. Eman. quid. Regul. iom. 3. queſt. 9. art. 3.

* Cum licentia.) Quid debet intervenire ante actum, vel in ipso actu, affirmit juxta Bart. doctrinam in l. 6. quia mīlē bōne, & iufiſiſ ſi de aeo. hered. Tirac. de jure matr. gloss. 6. num. 3. cum seq. Chaffan. in confut. Burg. Rub. 4. §. 2. gloss. San. Licenc. fol. 1. 10. & 5. 7. gloss. Steen. fol. 166. Cened. præc. & Canon. queſt. lib. 1. queſt. 30. num. 38.

* Episcopi.) Non sufficiere superioris tenet. Fr. Eman. tom. 2. queſt. 47. art. 14.

* Inter duos mēſes.) P. Molina q. 139. col. 6. in fin. pag. mihi 52. Eman. Rodríg. in ſumma cap. 90. tom. 1.

* Sit irrita. & nullius effectus.) Vide Navat. conf. 7. & 8. de donation. P. Azor. in fin. Moral. p. 1. lib. 12. cap. 18. verbi 52.

* Finito tempore.) An Professio posſit differiri vidi Navat. conf. 29. de regul. & vide quid. conf. 30. Fr. Eman. tom. 3. queſt. 15. art. 10. in fin. & q. 17. art. 5.

* Aut e monasterio eis ejiciant.) Vide Hondon. conf. 78. num. 49. 65. & seqq. vol. 2.

* Quoniam religio clericorum societatis Iesu.) Vide Jof. Lud. Perus. decif. 77. Et quod sine reſi Religioſi, uenient P. Azor. in fin. Moral. p. 1. l. 13. cap. 7. col. 1322. Fr. Eman. tom. 2. queſt. 50. art. 1. & vide quid. tom. 2. queſt. 47. art. 16. Fr. Joan. de Qua de ſtat. Relig. lib. 1. cap. 2. concl. 5. verbi. Ex diſſiſ.

* Sed neque ante profecionem.) Vide Fr. Eman. tom. 2. queſt. 47. art. 5. & queſt. 48. art. 5. Valac. de par. cap. 16. num. 32. Steph. Gratian. diſcept. ſerens. cap. 363.

num. 18. & 19. * Vide etiam ſotum de iuſtiſ. & iure lib. 6. queſt. 6. art. 2. ad quatuor. Paul. Fufcum de viſtate. lib. 2. cap. 15. & 54. & in singulari. 32. lib. 6. Pate. Molinari diſſiſ. queſt. 139. col. 6. & queſt. Rodriguez diſſiſ. queſt. 47. num. 5. Cawlos in queſt. 439. num. 6. cum ſequenti.

* Omnia reſiſtantur.) Vide Zerol. in præc. Episc. p. 1. verb. Moniales. l. 3. & 2. red. verb. verbi. p. 73. † Tivoli. decif. 97. per tot. lib. 1.

* Confut. Ecclesiasticas, &c.) Quid si hoc non fuerit expreſsum? Vide P. Sanchez de Marimon. lib. 7. disp. 33. num. 23.

Vide annotat. ad hoc caput in appendix ſuſiſ. 40. Card. de Luca.

C A P U T X V I I

Virgines volentes habitum religionis defunere, ſint majores duodecim annis, & examinatur ab Ordinario, ſicut & ante emiſionem profecionis. Preinde Praefecta Monasterii certiorem faciat Episcopum ante mens finiti noviſitatis.

I. a Libertati profecionis Virgines nam DÉO dicandarum propſiens sancta Synodus, statuit, atque decernit, ut, ſi puer, qui habuit regulem ſuſcipere voluerit,

2. major duodecim annis sit, 3. non ante eum ſuſcipiat, & nec poſta ipa, vel alia 4. profecionem emittat, ſi quam exploraverit Episcopus, * vel eo abſente, vel impedito, eius Vicarius, aut aliquis eorum ſumpibus ab eius depuratus, 6. Virginem voluntatem diligenter, 7. an coada, an ſeducta ſit, an ſciat, quid agat, & ſe voluntas eius pia, ac libera cognita fuerit, habueritque condictioſe tequias juxta monasterii illius, & Ordinis regulam, neconon monasterium fuerit idoneum, 8. libere ei profiteri leceat. 9. Cuius profecionis tempus ne Episcopus ignoret, 10. teneatur Praefecta monasterio cum

ante

Sessio XXV. Cap. XVII. de Regularibus. 409

ante mensim certiori facere, quod si Praefecta certiori Epifcopum non fecerit, quādū Epifcopo videbitur, ab officio iuſpensa ſit.

DECLARATIONS.

1. Libertati profecionis.) Virgines anquā ingrediantur Monasterium, adducantur ad matronas honestas, nec fanguine illis conjugantes, nec aliquo modo ſuſcipias, ex remoto omnibus eorum propinquis, examinatur ab Epifcopo earum voluntates. Omnimoda enim libertas requiriatur in Monachica vita delecta, pro qua libertate obtinet ei cauſa cuiuslibet Domini ad annallandam ejus profecionem metu reverentia factam, anno 1586, mense Februarii.

Ex parte, cuius deliberatio in dubium revocatur, Ordinarius diligentissime quarebit, ab Deo religioſe invertere, atque inter moniales apud quas eis, profecionem emittere, an vero nobis veit. & hęc ſieſi debet neccſariis interrogatioibus, & quicquid repondet, decabit debet a publico Notario, praefentibus testibus idoneis, qui quidam puella, ſi ob aliquam cauſam probabilem videbitur Ordinario non effe examinanda ad monasterios, examinari debet in Ecclesia ejusdem Monasterii, vel alio religioſo loco, qui aptior & commodiore videbitur. Intra hoc cap. Epifcopi N.

2. Major 12. annis ſit.) Congregatio censuit, non effe diſpendandum, ut puella, qua duodecimum annum non compleverit, poſſit habitum in Monasterio ſuſcipere.

3. Non ante eum ſuſcipiat.) Utinque ſpectat ad Epifcopum, tam ante ſuſcipiendum, quam ante profecionem emiſionem explorare voluntatis puella, non obstante quod Monasterium ſit Regularibus ſubiectum, vel alias exemptum a Jurisdictione Epifcopi.

4. Profecionem emittat.) Non admittitur puella ad profecionem ante annum decimum ſextum explatum. Quod ſi puella in 12. annis anno matrimonio conjuncta, & Religionem inregiſta ſit, cogendus eſt ſponsus per quatuor annos expectare, ut quod dum illa profitetur, eis permetti potest tranſire ad vota, ubi illa per annum in dicta Religione permaneſt, prout reponſum fuit a laeca Congregatione anno 1580.

Virgines, a quibus facienda eſt profecionem, in clauſura monialium facta ſit, examinanda ſit ab Ordinario intra Monasterium ad cancellios ſeu crates ipsarum monialium, & clauſura facta, Ordinarius obtineſt debet a Monasterio iugreſum.

Epifcopo N. Icumentum eſt, ne extra cancellos monialium examinaret pueras facientes voluntatem profecionem, vel si habebat cauſam iuſſam, vel certam ſuſcipiendum, examina facere in Ecclesia Monasterii, vel in Ecclesia ſia alia.

5. Quam exploraverit Epifcopus.) Congregatio censuit, Virginem, qua ab Ordinario examinata habitum Religionis ſuſcepit, autem profecionem, voluntaria ſuſcipit, utrumque explorandam. Quo igitur tempore profecionem facere volunt, eis nullo ab Ordinario adhibito examine habitum ſuſcepit, tame ab ipſis examinatur.

Quam exploraverit Epifcopus.) Per hoc decretu Epifcopi debent illas bis examinare, primo ante ſuſcipiendum habitus, deinde ante profecionem, virginem, quibus eis facienda profecionem, ſi clauſura monialium facta ſit, examinanda fuit ab Ordinario intra monasterium ad cancellios ſeu crates ipsarum monialium, & clauſura facta, Ordinarius ablinetur debet a monasterio iugreſum.

6. Exploraverit virginis voluntatem.) Per hec verba Congregatio reſcriptum aliquam puellam non debere admittare 12. annum ad habitum ſuſcipiendum, cuius quia ſuſcipit voluntatis puella exploratio: non eis autem voluntas Congregatio: neque Concilii, ut ante illam ſuſcipit voluntas, neque conſiſtunt ante illam voluntatem.

Virginis voluntatem.) Per haec verba Congregatio reſcriptum aliquam puellam non debere admittere ante duodecimum annum ad habitum ſuſcipiendum, quia cuius quia ſuſcipit voluntatis exploratio: non eis autem voluntas, neque conſiſtunt ante illam voluntatem.

Congregatio censuit, Ordinarius non debet explore voluntatem puellarum, que habitum recipit in Monasterio ad petiſionem illius, qui vult illam in uxorem ducere, fed expediāndam eſte tempus faciendo profecionis, & tunc, ſi ſuſcipio, quod inſtruitur a Monabilis, pro ſuo officio curabit inde educi in extorem Ecclesiam Monasterii, vel in aliis propinquiorum & commodiore (prout magis conuenire judicabit) ubi voluntatis ejus explore poſſit. Quod ſi nulla ſit ſuſcipio, & nullam

nullam aliam justam causam subesse appetebit, tunc non alia in loco, quam ad cratates sericas Monasterii voluntatem pueras explorabat.

Burgensis. Congregatio Concilii censuit, explorationem voluntatis puerarum proficiet voluntatum ad prescriptum Decreti c. 12. Sess. 25. de Regularib. utroque tempore i. scilicet ingrellus, & professionis faciendam, ad Archiepiscopum pertinere, quamvis Monasterium ab eis jurisdictione exemptum existat.

7. An coatta, an seduta sit.) Congregatio censuit, quod inclusa per vim in Monasterium, debet inde educi, & si quid danni ob eam causam pulta est, curari debet, ut indemnitate eius provideatur; coram impensis, qui tales viu intulerunt, qui debent etiam severe castigari. Sed si pueras monialis effici vellet, deliderit eius compos et facienda, licet pater eius contradicat.

8. Libre et profiteri licet.) Puellis, que sumptus sacram habutum in aliquo Monasterio, debet ab Ordinario certus dictum numerus 11. vel 20. praefigi, intra quem deliberent, utrum velint professionem emittre vel non; si voluerint remitti poterunt ad domos confangentiun vel affinitum.

Omnis puella, praesertim tamen ea que inconsulto Episcopo habutum suscepit Religionem, amequeant proflueat, ab Episcopo examinanda est diligenter.

9. Cuius professionis tempus, ne Episcopus ignorat.) Postquam Episcopus huc de re & ingrellure voluntate certior factus fuerit, iusta 25. dies examen hoc perficie tenetur, quibus exactius amplius in eo se non intromittat. Sic licet Congregatio.

Si Monialis, aut novicia neget se esse professam, Ordinarius audire potest eam, etiam extra Monasterium.

10. Tenetor Praefixa Monasterio.) Si Superior Monasterium aliqui pueras habuimus dedit, priusquam ab Ordinario examinata fuerit, contra Decreta Concilii facta. Item si moniales professionem fecerint, antequam iterum ab Ordinario examinarentur, contra Concil. Trident, faciunt. Triorum casus si evenient, tenetur Ordinarius explore voluntatem earum, que habitum tantum suscepissent, antequam in Religionem proficiantur. Ab illis autem sacris Virginibus, a quibus non solus habitus est suscepimus, sed jam profession facta est, etiam si examine non fuerint, nihil Ordinarius presentiaris debet suscipere, sed permitat eas in suo statu

permanere, prout Concil. Trident statuit. In Abbatis rame animadverte potest, debentque per eundem Ordinarium moniales, eamque superioris adiutori, ne illis Virginibus dent sacram habitationem, & iustitiam patinatur in religione proficiens, nisi prius voluntas eatus perpetua sit, & explorata ab eodem Ordinario. Contra facientes ergo potest idem Ordinarius coercere, non solum penititio Concil. Trident, statutus & prescriptus, sed etiam Ecclesiasticis cenitatis, & aliis iuris remedii, non obstantibus quibuscumque privilegiis.

Sumpius a Monialibus in professione, & velu sumendo faciendo taxentur ab Ordinario, & definitur rebus necessariis, pecunia vero referenda ad eorum vestitum in ingressu detur Abbatis.

REMISSIONES.

a. Vide Fr. Jo. de la Cruz, de statu regi, lib. 1. c. 8. in fine.

b. Nec potest ipsa vel alia professionem emittat.) Vide Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verb. Moniales, pag. 222. & pag. 258. vni. Art. 1. P. Azor. inst. Moral. p. 1. lib. 12. cap. 1. sec. 160. Fr. Emmanuel. quæst. Regul. tom. 3. quæst. 12. art. 2. moxilus. P. Sanch. in precepta Decalog. lib. 14. & 18. num. 32. cum seqq.

* Nam exploraverit Episcopus.) Vide Hondon. in conf. 78. n. 14. 49. & 52. vbi. Menoch. cap. 306. in n. 22.

Vide annotat. ad hoc caput in appendice sub discr. 39. Card. de Luca.

CAPUT XVIII.

Anathematizantur quicunque cogentes puellas, viduam aut quacunque mulierem ad ingredientiam Monasterium, emitendam professionem, & ad favorem dantes, & quo modo eidem altius consentientes. Excipiuntur casus juris.

A Nathematizanda Synodus sub-

A jicit omnes, & singulas personas, cuiuscumque qualitatis, vel conditionis fuerint, tam Clericos, quam laicos, regulares, vel regulares, atque etiam qualibet dignitate fungentes, si quomodo cumque 1. & &c.

coegerint aliquam Virginem vel vi-
duam, aut aliam quacunque mulie-
rem invitam, & (a) praeferuant in ca-
ribus in iure expressis, ad ingredientiam
Monasterium, & vel ad suscipien-
dom habitum cuiuscumque Religionis,
vel ad emitendam professionem, qui-
que consilium, auxilium, vel favo-
rem dederint; & quique scientes cam
non sponte ingredi Monasterium, aut
habitum suscipere, aut professionem
emittere, quo modo eidem actu,
vel praefaciunt, vel consenserint, vel
auctoritate interposuerint. (b)

b. Concil. Tol. 3. cap. 10. c.
pudic. 20. q. 2. art. 32. & 33. art. 34.

Simili quoque anathemati subiecti cos,
qui sanctam Virginem, vel aliarum
mulierum voluntatem vel accipiendi,
vel voxi emendi, quo modo si-
ne iusta causa impedierint. Eaque
omnia, & singula, que ante profes-
sionem, vel in ipsa professione fieri
oportet, serventur non solum in Mo-
nasteriis subiectis Episcopo, sed & in
aliiibus quoque.

c. Concil. Tol. 4. cap. 10. in
fin.

(c) Ab his tam
en ciupiantur mulieres, que Pe-
nitentes, aut Convertiti, appella-
tur, in quibus constitutiones carum
serventur.

DECLARATIONES.

1. Coegerint aliquam Virginem.) Si Pa-
ter naturalium, filiam ea legi infinctor ha-
redem, ut in Monasterium ingrediar, &
nisi ingrediar, institutio, ac fundat Monas-
terium, filie vero naturali relinquunt pro ali-
mentis aureos 25. videatur quidem, quod filia efficit ad ingrellum religionis coada;

& quod locum habet ille praecisus textus.
Contrarium tamen verius est, quia textus
hic loquitur per verbum coegerit, & sic in-
telligitur de hac vi incusiva, quae non est
in case predicio, in quo non potest con-
siderari alia causa, quia induciva. Ita
quoniam filia, erit etiam naturalis, nihil tamen
de hereditate paterna monasterio frumento
deputata potest ideo præterdere, quia mens
testamentis videbitur nulli, ut habetur monas-
terium hereditem. Et ita censit Congregatio
sub die 15. Iulii 1573.

2. Coegerint aliquam Virgine-

REMISSIONES.

a. Vide P. Henric. in sum. lib. 11. cap. 19. q.

4. art. Secundo. P. Soar. tom. 5. de Cen-
sus. difinis. 23. febr. 5. n. 8. P. Azor. inst. Moral.
part. 1. lib. 12. cap. 1. col. 1. azor. 20. P. Valer. Re-
gim. 1. lib. 12. cap. 1. art. 18. P. Azor. inst. Moral.
part. 1. lib. 12. cap. 1. art. 18. Fr. Jo. de la Cruz
in praxi sibi parva lib. 28. cap. 1. ann. 375. la-
tissima. Pat. Sanchez. in precepta Decalog. lib. 4.
cap. 1. per sonum. Fr. Emmanuel. zonis. 1. lib. 14.
art. 3. & quæst. 17. art. 18. Fr. Jo. de la Cruz
de statu Relig. lib. 1. cap. 1. dub. 4. vni. Nossa.
Zerol. in praxi Episc. part. 1. verb. Moniales,
vni. Ad 22. pag. mishi 261. Pet. de Ledesma. in
fam. p. 2. art. 2. tract. de fidei de Religiosis. in
6.5. concil. 8.

b. Coegerint.) Vide Pat. Azor. inst. Moral.
p. 1. l. 13. c. 5. q. 4. vni. Præterea.

c. Ali cogentes mulierem monasterium in-
gredi excommunicetur ingresso non sequitur.
Negat Sagar. decr. 56. sub tit. de sentent. ex-
communicat.

d. An parentes, qui cogunt filios Religio-
rum vitam suscipere, vel qui eos ab eis
genere prohibent, incident in excommunicatione
latram in hoc cap. Negat P. Azor. inst.
Moral. p. 2. lib. 2. cap. 19. q. 15.

e. Vel ad suscipendum.) Ali cogentes for-
minam ad monasterii ingrellum, non ut pro-
ficiantur, nec ut habitum sumat, sed ut ibi
seculari habent retento educetur, donec at-
tacta aperte matrimonio sit, nonne contentas hic
incurrant? Affirmat Navar. conf. 56. sub tit.
de sentent. excommunicat. in 1. edit. & conf. 6.
tit. de Regal. in 2. edit. P. Soar. tom. 5. dis-
p. 3. febr. 5. n. 8. P. Sanchez. d. cap. 4. n. 12.
Zerol. in praxi Episc. part. 1. verb. Moniales,
vni. 13. pag. 73.

f. Simili quoque.) Vide Cened. ad Decret.
collect. 49. num. 8. & ad Decret. col. 1565.
n. 5. Sicut in elevi legia lib. 5. cap. 1. n. 27.
cum seqq.

CAPUT XIX.

Modus procedendi in causa, qua quis
pretendit se per vim, aut ante etat-
em debitam profsum fuisse. Quod
si habitum amicis suscipendum dimiserit,
paniatur tanquam Apofata, & nullo
Religionis iureve privilegio. Laxior
Religio non queratur, nec occulte ha-
bitus Religionis feratur.

g. Uicunque Regularis pra-
tendat, (a) se per vim
& c. pudic.
c. vni-
cun-
cum de
reg.

& p. metum ingressum esse religio-
num, aut etiam dicat, ante atatem
debitam professum fuisse; & aut quid
simile, 2. velirque habitum dimittere
quacunque de causa, ut etiam cum
habitum discedere sine licentia Superiorum;
non audiatur, 3. s nisi intra
quinquennium tantum a die professio-
nis, & tunc non aliter, nisi causa,
qua prætererit, deduxerit & coram
Superiore suo, & Ordinario. (b)

⁶ Concil.
Art. 1. c.
Art. 2. c.
Art. 3. c.
25.

Quod si antea habitum sponte dimi-
ssum, nullatenus ad allegandum quan-
cunque cauam admittetur; sed ad
Monasterium redire cogatur, & tan-
quam Apostata puniatur: interim ve-
ro nullo privilegio sue Religionis ju-
venerit. Nemo etiam Regularis cuius-
cunque facultatis vigore 4. & 5 trans-
feratur ad laciorem Religionem, nec
detur licentia cuiquam Regulari,
occulte ferendi habitum sua Reli-
gionis.

DECLARATIONES.

1. *Quicunque Regularis.*) Milites S. Joani-
nis Hierosolymitanii in hoc Decreto compre-
henduntur.

2. *Velicet habitum dimittere.*) De his,
qui exire volunt, committitur Ordinario
loci, simul cum Superiori Monasterii, ubi
curierunt professum.

3. *Nisi intra quinquennium.*) Non dentur
protrogationes Regularibus, qui manerunt
in Religione per quinquennium, ut omnino
non audiatur ante Conciliū confirmationē,
nisi juxta formam Conciliū Trid. & sua
fotularum expeditionis.

4. *Felices recordationis Gregor. XIII.* ex sen-
tentia Congregationis Conciliū declaravit
eos, qui per vim & metum se Religionis
professos prætererant, nisi intra quin-
quennium reclamaverint, eo clero non esse au-
diendos, tametsi allegarent vim & metum
sempre durare.

Quidam vir Hispanus proper publicum
uxoris uxoris adulterium illam dimisit, &
ipse in partibus longinquis sibi Ordinarii
obediens ex Brevi Pauli IV, vita Eremi-
taticam per multos annos duxit, qua colla-
cta ingressus est Religionem S. Basili, ubi
per quinquennium demoratus est, & vide

professus: sed ante dicta Religionis ingre-
sum, feme adulterium coniunxit, & de-
num examinata fui eis ejus vita a Prelato
Religionis predicata, cui clare omnia sua
peccata confessi est. Quibus auditis Pro-
fessus eum habuit privare volunt, impetrans
ut aut ad uxorem rediret, aut aliud reme-
dium peteret: Congregatio enim censuit,
scribendum esse Ordinario loci dicta uxori,
qui (prout juris est) in illo calu pre-
cedat. Tanguis huc quatuor ab Abb. in
cap. *Confusione*, & cap. *Poenitentiis* in *cavendi*
conjugi.

Congregatio Conciliū censuit, Regula ¹⁷ rem deducendum intra quinquennium nisi dimi-
ssum professum, tenetem eam proba-
conjunctam coram proprio superiori Re-
gulari illius Monasterii, in quo profes-
sus non emisit, & coram Ordinario illius es-
ci, ubi existit Monasterium, in quo pro-
fessus est.

Felices recordationis Gregor. XIII. ex sen-
tentia Congregationis Conciliū declaravit
eos, qui per vim & metum se Religionis
professos prætererant, nisi intra quin-
quennium reclamaverint, eo clero non esse au-
diendos, tametsi allegarent vim & metum
sempre durare.

Congregatio Conciliū censuit, in causa Die, 6,
nullitas professum, qui infra biennium ¹⁷ nisi
ab Ordinario, & superiori regulari non ter-
minatur, eis locum Decretu Conc. cap. 20.
fess. 25, in princ. verf. atque omnino.

4. *Transferatur ad laciorem Religionem.*) Si, qui sit translatus ad laciorem familiam,
etiam ejusdem Religionis, debet se conformare
bona regula & modo vivendi illius Mo-
nasterii, ad quod translatus est.

Transfusus ad patrem vel auctiorem Religionis
non nisi, nisi cognita causa transiuntis,
& vita ac mortuorum ratione perspecta, idque ex
approbatone Capituli.

REMISSIONES.

a. Vide Zerol, in *praxi Episc.* p. 2. verb.
Professio, §. 2. verf. *Verum.* Navat. com-
ment. 4. de Regularib. num. 73. & F. Eman-
uel, qmef. Regular. tom. 3. quae. 36. art. 3.
pag. mibi 348. Ludov. Bejam. *Repons. ca-
suum confitent.* p. 4. casu 18. fol. 424
verso.

b. *Quicunque.*) Quod quacunque etiam
resolvit Zerol, in *praxi Episc.* p. 1. verf.
Monist.

Abundat, 2. verf. Ad secundum respondet
pag. mibi 21.

2. *Regularis.*) Quod etiam Ordinum Mi-
litarium, tenet Gonzal, ad reg. 2. *Canc.* gl.
8. num. 61.

3. *Ex meum.*) An professus ob metum re-
verentiam parentum facta valens a Negat
Say. dec. 9. de Regulari, quem refut Aloys.
Rico, in collect. deic. parti. 4. collect. 932 pro-
prie finem.

4. *An etiam debitis professum fuisse.*)
Vide Navat. de Regular. comment. 4. n. 73. &
Honded. cons. 78. n. 31. vol. 2.

5. *Nisi intra quinquennium.*) Vide Flam-
de Regnau. lib. 13. quae. 5. num. 45. can
fess. Zerol. de parti. 1. verb. Professio, §. 1.
pag. 29. F. Emmanuel. tom. 3. quae. 17. art.
16. Pat. Azor. *Inflis.* Moral. p. 1. lib. 12.
cap. 4. col. 1177. Spin. in *Speculo Tripartiti*.
gl. 12. princip. num. 62. cum seq. Fr. Lud.
Beja. *Repons. casum confitent.* p. 4. casu
18. Flores Var. lib. 3. quae. 23. num. 69.
ubi resolvit, hoc Decreto non procedere,
quando illud quinquennium semper cu-
rriat tempore inhabilit, utpote vel du-
rante pupillariate, aut durante meu-
& ejus casu, aut vero durante aliquo causa
nullatissimis irremitibiliis aliecu inhabili-
tatis personalis.

6. *Coram Superiore suo & Ordinario.*) Vi-
de Fr. Emmanuel. tom. 1. quae. 36. art. 3.
pag. mibi 348. Ludov. Bejam. *Repons. ca-
suum confitent.* p. 4. casu 18. fol. 424
verso.

7. *Transferatur ad laciorem Religionem.*)
Vide Navat. cons. 56. sub iii. de Regularib.
num. 3. Pat. Azor. *Inflis.* Moral. p. 1.
lib. 12. cap. 14. quae. 12. verf. In *Concil.*
Trid. Pat. Valer. Reginald, in *praxi Epis.*
panis. lib. 18. cap. 19. num. 412. can
fess. Aloys. Rico, in collect. dec. p. 3. col-
lect. 521. sicut Fr. Joan. de la Cruz de *sa-
cra relig.* lib. 1. cap. 7. dub. 3. Say. dec.
55. de Regularib. ubi resolvit, quod non
obstante hoc Decreto Concilii Tridentini
& iure communis Generalis, & Superiori
Religionis ad laciorem etiam religionem
de iusta causa transiunt concedere po-
test, cum mens, & intentio Concilii non
fuerit, iuridicas tollere facultates, haccay.
dicto loco.

8. *An Regularis Professus in una Religione
& triuilio ingredients, si ante emissam
professionem redat ad primam, intelligatur
redire ex tunc, an vero exauxi?* Vide Triv.
Rot. Venet. dec. 53. pars. 1. ubi resolvit,
quod intelligatur redire ex tunc, non vero
ex auxi.

9. *Oculis ferendi habitum sua Religionis.*)
Vide Fr. Emmanuel. tom. 2. quae. 76. art. 3.
P. Soat. tom. 3. disp. 23. fess. 4. num. 34.
P. Valer. Reginald, in *praxi Episc.* pan. lib.
13. num. 406. Fr. Joan. de la Cruz de *sa-
cra relig.* lib. 1. cap. 7. dub. 4. & cap. 2.
dub. 4. resolvit, Episcopum monachum te-
neri portare habitum sua Religionis, &
peccata mortaliter, si defert habitum sua
Religious, non tamnam manere excommuni-
cationis tanquam apostata, docet Petri
de Ledet. in *Synodus* pars. 2. tract. 32. cap. 5.
proprie finem.

Vide annotat. ad hoc caput in appendice
sub difform. 41. Card. de Luca.

CAPUT XX.

Abates qui sunt Ordinum capita, &
ali traditiorum Ordinum Superiori-
res in predicta monasteria jurisdi-
ctionem exercere conficiunt eam omni-
ce non exerceant, visitent loca pra-
dicta, quorum Superiores a Capitulis
generalibus, vel Visitatoribus inspi-
tuantur.

A. *Bbates, qui sunt Ordinum Ca-*
pita, ac exteri predicatorum
Ordinum Superiori, & Episcopis non
subjecti, quibus est in alia inferiora
*monasteria, Prioratu legitima juris-
dictio, eadem illa sibi subdita monas-
teria, & Prioratus suo quicunque lo-
co, atque ordine ex officio visitent,*
etiamque commendata existant. 1. Qua-
cum Ordinum suorum Capitibus sub-
sistunt, declarat sancta Synodus, in iis,
(a) qua alias de visitatione mona-
steriorum commendatorum definita
sunt, non esse comprehensa: tene-
turque, quicunque predicatorum Or-
dinum monasteris presenti, predi-
ctorum Visitatore recipere, & illo-
rum ordinationes exequi. Ipsi quo-
que monasteria, que sunt Ordinum
Capita, iuxta sancta Sedis Apo-
stolice, & cuiusque Ordinis constituti-
tiones visitentur. Et quandom dura-
bunt hujusmodi commendare, Prio-
res claustrales, aut in Prioribus,

^{Sup. fob.}
2. de re-
form. c. 1.

conventum habentibus, Superioris, qui correctiones, & spirituale regimen exercent, a Capitulo generalibus, vel ipsorum Ordinum Visitatoribus instituantur. ¶ In ceteris omnibus praefaturorum Ordinum a: privilegia, & facultates, que ipsorum personas, loca & iura concernunt, firma sunt, & illata.

DECLARATIONES.

1. Qua cum Ordinum suorum Capitibus sub-
fuit, Prioratus, que suis Capitibus subfiant, etiam qui sunt Ordinis Hierosolymitanii, ab Episcopis visitari non possunt.

2. Privilegia & facultates.) Hodie ex Bulla Pii V. in favorem Mendicantium edita, moniales omnes pleno iure Episcopo non subfunt, etiam Regulares sunt exempli & liberae a Superioritate, dominio, & jurisdictione Episcoporum, juxta ipsorum Regulationem privilegia Apostolica. Hac uero Bulla fuit tandem redacta ad viam iuris communis, & terminos Concilii Tridentini per Grego-
rium XIII.

REMISSIONES.

¶ Vide B. Azor. infra. Moral. part. 2. lib. 12.
cap. 18. vers. Sexto.

¶ Episcopis non subiecti.) An Episcopi possint visitare Ecclesias Ordinum Militarium exigendo rationem a Rectoribus & ab Economis, visitare Confratras & Eremitas? Negat Fr. Emman. tom. 1. quæst. 16.
art. 3.

¶ In ceteris omnibus praefaturorum Ordinum privilegia, &c.) Vide Fr. Emman. tom. 1.
9. 17. art. 9.

CAPUT XXI.

Monasteria collegia refituantur, perfor-
ne nonnisi Regulares iis praeficiantur.
Quidam Commendatarii tenentur lo-
menstrari profici infra sex menses, &
aut Commendis cedere, &c.

* Conc.
Lit. sub
Leone X.
Sect. 9. in
Bulla de
Reform.
Curia.

Cum pleraque monasteria, (a) er-
ram Abbatis, Prioratus, & Pre-
posituræ ex mala corum, quibus com-
missa fuerunt, administratione, non

levia passa fuerint, iam ad spirituallib-
us, quam in temporalibus derrimen-
ta: cupit sancta Synodus ea ad con-
gruam monastica vita disciplinam omni-
no revocare. Verum adeo dura, dif-
ficilisque est præsentium temporum con-
ditio, ut nec statim omnibus, nec
commune ubique, quod oparet, re-
medium possit adhiberi: ut tamen ni-
bil prætermitat, unde prædictæ fal-
biter aliquando provideri possit; p̄
num quidem confidit, Sancti Ro-
manum Ponitisc pro sua pietate &
prudentia curatrum, quantum hec
tempora ferre posse viderit, ut ita,
qua nunc commendata reperitorum,

& que suis conventus habent, 1. Regu-
laries personæ, & ejusdem Ordinis
expressæ professæ, & que gregi præ-
& præcessæ possint, praeficiantur.
(b) & Quæ vero in posterum vaca-
bunt, & nonnisi Regularibus spectar
virtutis, & sanctitatis conferantur,
Quoad ea vero monasteria, quo Capita
sunt, ac Primates Ordinum, bre
Abbatie, five Prioratus, filii illo-
rum Capitum nuncupantur, & teneant
illi, qui in præfenti ea in commen-
dam obtinent, nisi sit eis de reguli
successore provisum, & 2. infra sex
menses religionem illorum Ordinum
propriam solemniter proficeri, aut
iis cedere: alias commenda prædictæ
ipso iure vacare censeantur. Ne au-
tem in prædictis omnibus, & singu-
lis fraus aliqua adhiberi possit; mad-
dat sancta Synodus, ut in præsulibus dictorum monasteriorum qual-
itas singulorum nominatum exprima-
tur; alteraque facta prævisio futrep-
tæ censeatur: nullaque subsequen-
ti possessione, etiam triennali, ad-
juvetur.

DECLARATIONES.

1. Regulares personæ, ejusdem Ordinis ex-
pressæ professæ.) Quærebatur, an ubi Mo-
nasteria commendata habeant certum numerum

Sessio XXV. Cap. XIX. de Regularibus.

415

rum professorum, & novitorum, quibus
dicitur, in loca premerientium ad
portiones perpetuas vacantes ali subrogan-
tur, ius admittendi novitos ad loca pre-
fata, & ad alias portiones perpetuas insi-
tuendi pertinet ad Prioris & Monachos ex
hoc Decreto, vel ad Commendatarios, qui
bus talium monasteriorum regimur & ad-
ministratio in spiritualibus & temporalibus
plenarie committi solet? Congregatio Con-
cilii, die 14. Augusti 1585. cœlitu: rale
jus ita demum pertinet ad Commendatario-
rum, si monasteria non existant sub aliqua
Congregatione, habente Regulæ super-
dictæ, & concurso Commendatiorum
excluditur.

Hoc decreto referritur ad ea monasteria
qua membris sub eis habent, non autem
ad ea, que (licet Capita Ordinum dicantur)
sæc. membris non sunt.

Congregatio Concilii censuit, si benefi-
cium quæcumodi fit faculare, nihil subfelle
difficillaris, ut Michael non tecerat habi-
tum Religiosæ superjeperi & proficeri: quod
li a principio fuerit Regulare, & postea
immunitatum datum, concurrens his, qua
a jure communis requiruntur ad inducendum
huiuscmodi mutationem, id est cogi ora-
cent, non posse, ut habitum Religiosæ
alsumat, in eaque proficeret. Quod si
beneficium sit regulare, taleque nunc per-
mancat, collatione oratori, qui facula-
ris est, tanquam de facultate fidam virtus
catere.

2. Intra sex menses religionem.) Prioratus
ob non sufficiuntibus habitus & professionis
non obstante ratione sex menses settundendas, &
prior ipse redargendus.

REMISSIONES.

¶ Ejusdem Ordinis expressæ.) Quid ex-
tranei, id est, alterius religionis alumni
non possunt alium ad Praelections illius
Religiosæ, ubi non sunt professi, nisi id
auctoritate Apostoli concedatur, vel con-
suetudine iudicium sit, ut ex certo alio
gremio eligendo alsumatur, vel resolvatur
Emman. quæsta Regular. tom. 2. quæst. 52.
art. 8.

¶ Quæ vero in posterum, &c.) Vide Flan-
min. de Rebus lib. 1. q. 5. art. 2.

¶ Nonnisi Regularibus.) Hæc verba es-
se consueta, doct. Scipion. Grat. discept.
serm. cap. 125. num. 12. Vide Hiscon.
Cavallo in suis comment. quæst. 281. a.
num. 3.

¶ Intra sex menses religionem, &c.)

Vide Gonzal. ad reg. 8. Cancr. Gloss. §.
num. 88. Et quod Reges Hispaniæ sunt ad-
ministratores Ordinum Militiarium, &
non Magistri, & non faciant profes-
sionem, alicet Fr. Emman. tom. 2. quæst. 122.
art. 3.

CAPUT XXII.

Superiora decreta omnino observentur,
& quidem statim ut potuerint obser-
vavi.

¶ Ecce omnia & singula in supe-
rioribus decretis contenta
observari sancta Synodus præcipit in
omnibus cœnobitis, ac monasteriis,
Collegiis, ac dominis quoru[m]cunque
monachorum, ac Regularium, necno
non quoru[m]cunque Sanctimonialium
Virginum, ac Videlarum, etiam illæ
sub gubernio militiarum, etiam Hiero-
solymitanæ, vivant, & quoquæ nomine
appellentur, sub quacumque
regula, vel constitutionis, & sub
custodia, vel gubernatione, vel quacumque
subiunctione, aut annexione, vel
dependencia cuiuscumque Ordinis,
mendicantium, vel non mendicantium,
vel aliorum Regularium mona-
chorum, aut Canonicorum quo-
runcunque; & non obstante ratione corum
omnium, & singulorum privilegiis,
sub quibuscumque formulis verborum
concepis, 1. ac Mare magno ap-
pellatis, etiam in fundatione obte-
nitis, necnon constituti nibus, & re-
gulam etiam juratis, atque etiam con-
suetudinibus, vel præscriptiōibus,
etiam immemorabilibus. Si qui vero
Regulares tam viri, quam mulieres
sunt, qui sub auctiori regula vel fla-
tutis vivunt, excepta facultate ha-
bendi bona stabili in communi, eos
ab eorum instituto, & observantia
sancta Synodus amovere non intendit.
Et quia sancta Synodus desiderat,
ut omnia, & singula supradicta
quam primum executioni demanden-

denuo; praecepit omnibus Episcopis, in monasteriis sibi subiectis, &c. in omnibus aliis, ipsiis in superioribus decretis communis, atque omnibus Abbatibus, & Generalibus, & aliis superioribus Ordinum superdictorum, ut statim praedicta exequantur. Et si quid executioni mandatum non sit, Episcoporum negligentiam Concili provincialia supplantent, & coercant. Regularium vero Capitulo Provincialia, & Generalia, in defectum Capitulorum Generalium Concilia provincialia, per deputationem aliquorum ejusdem Ordinis provideant. Hortatur etiam sancta Synodus omnes Reges, Principes, Rcpb. & Magistratus & sollicitus pro Dei gloria vocatos esse intelligent, * (a) nec enim dubitandum est, & fideles reliquos ad religionem, innocentiamque facilius inflammandos, si prepositos suis viderint non ea, que mundi sunt, sed animarum salutem, ac ecclesiam patriam, cogitantes. Hac enim ad restituendam Ecclesiasticam disciplinam principia esse sancta Synodus animaverat, admonet Episcopos omnes, ut secum ea sepe meditantes, facilius etiam ipsi, ac vita actionibus, quod est veluti perpetuum quadam praeendi genit, se muneri suo conformes ostendant: imprimis vero ita mores suos omnes componant, ut reliqui ab eis frugalitatis, modestie, continentia, ac qua non tantopere commendatae Deo, † (b) sancte humilitate, exempla petere possint. Quapropter, exemplo Patrum nostrorum in Concilio (c) Carthaginensi, non solum iubet, ut Episcopi modesta subpellent, & mendici, ac fragili videntur contenti sint; verum etiam in religiose genere, ac tota ejus domus caueant, ne quid apparcat, quod a sancto hoc instituto sit alienum; quod non simpliciter, Dei zelum, ac vanitatem contemptum pte se ferat.

(d) Omnino vero eis interdicit, ne ex redivi-

* Vide Fr. Eman. q. Regul. tom. 1. q. 8. art. 6. & tom. 2. q. 108. art. 2. in fine. & q. 112. art. 1. & tom. 4. q. 2. art. 3. & in explicatione Crucis. S. 5. dub. 5. fol. 33.

† Non obstantibus.) Vide Fr. Eman. d. tom. 2. q. 7. art. 3.

DECRETUM DE REFORMATIO NATE.

CAPUT I.

Episcopi exemplo bono sint omnibus hominibus, abstineant ab immorali clavigione bonorum temporalium: familiari & Cardinales.

O Prandium est, ut ii, qui Episcopi pale ministerium suscipiant, quæ sue sint partes, agnoscent; ut non ad propria commoda, non ad divitias, aut luxum, sed ad labores, & sollicitus pro Dei gloria vocatos esse intelligent, * (a) nec enim dubitandum est, & fideles reliquos ad religionem, innocentiamque facilius inflammandos, si prepositos suis viderint non ea, que mundi sunt, sed animarum salutem, ac ecclesiam patriam, cogitantes. Hac enim ad restituendam Ecclesiasticam disciplinam principia esse sancta Synodus animaverat, admonet Episcopos omnes, ut secum ea sepe meditantes, facilius etiam ipsi, ac vita actionibus, quod est veluti perpetuum quadam praeendi genit, se muneri suo conformes ostendant: imprimis vero ita mores suos omnes componant, ut reliqui ab eis frugalitatis, modestie, continentia, ac qua non tantopere commendatae Deo, † (b) sancte humilitate, exempla petere possint. Quapropter, exemplo Patrum nostrorum in Concilio (c) Carthaginensi, non solum iubet, ut Episcopi modesta subpellent, & mendici, ac fragili videntur contenti sint; verum etiam in religiose genere, ac tota ejus domus caueant, ne quid apparcat, quod a sancto hoc instituto sit alienum; quod non simpliciter, Dei zelum, ac vanitatem contemptum pte se ferat.

DECLARATIONES.

1. *Ac mare magnum appellatis.*) Omnia privilegia Sedis Apostolice etiam Marii magi, quatenus sunt contraria Concilio Tridentino, sunt sublata, & ad terminos Concilii redacta. Pius V. in confirmatione edita anno 6. Pontificatus sui.

Per hanc derogationem Marii magni non possum Regulares, cuiuscunque ordinis illi sunt, in calibus Episcopis referatis abolire, prout etiam annotatio eft. c. 2. Seff. 14. de servandis in doctrina illius Sacramenti.

Decreta hujus Concilii nihil derogant privilegiis Religiosorum, nisi quatenus Concilio ipsi sunt contraria.

REMISSIONES.

* Vide Fr. Eman. q. Regul. tom. 1. q. 8. art. 6. & tom. 2. q. 108. art. 2. in fine. & q. 112. art. 1. & tom. 4. q. 2. art. 3. & in explicatione Crucis. S. 5. dub. 5. fol. 33.

* Non obstantibus.) Vide Fr. Eman. d. tom. 2. q. 7. art. 3.

restituit Ecclesia consanguineos, familiariter suos augere studeant: cum & Apolotorum (e) Canones prohibent, ne res Ecclesiasticas, y quæ Dci sunt, & consanguineis donent; fed, si pauperes sint, sis, ut pauperibus distribuant: eas autem non distrahant, nec dissipent illorum causa: immo, quam maxime potest, eos fama Synodus monet, ¶ ut omnem humanum hunc erga fratres, nepotes, propinquosque carnis affectum, unde multorum malorum in Ecclesia seminarium extat, penitus deponeant. Quia vero de Episcopis dicta sunt, cader in non solum in quibuscumque beneficio Ecclesiastico, tam secularia, quam regularia obtinenteribus, pro gradu sui conditione observari, (f) sed & ad sancte Romane Ecclesie Cardinales pertinere decernit; quo templo confilio apud Sandificium Romanum Ponitiscem, cum universalis Ecclesie administratione nitatur, nefas visideri potest, non iiii etiam virtutum insigniorum, ac vivendi disciplina eos fulgere, que merito omnium in se oculos convertant.

REMISSIONES.

* Vide P. Valer. Reginald. in praxi foris patiens, lib. 20. num. 69. ver. Secundum. d. 2. Ledeini in Summ. p. 2. tral. 32. cap. 3. del. epistola de los Obispos, continet. dub. 2.

* Vocatis esse intelligent.) Vide supra Seff. 22. cap. 1. in principio de reform. cap. magna, ac voto.

† Quae non tantopere commendantur Deo, &c. Ut in Psalm. 10. & Ecclesiast. 5. & 6. & Mass. cap. 10. & 18. cum simili.

* Quapropter exempla Patrum nostrorum, &c.) Vide P. Azor. inf. Moral. p. 2. lib. 1. c. 8. & 6. ver. As enim contra hos. p. 87.

* Quae Dei sunt.) Vide Innocent. in C. super. n. 3. de causa pofefsi. & propr. Tiraq. de Confus. l. 16. num. 3. Navar. comment. 2. de Regul. n. 1.

* Consanguineis donent.) Vide Cavaill. commun. contra commun. q. 388. num. 65. Fr. Lene. Trid. cum Gall.

SESSIO XXV. CAP. I. de Reformatione.

417

Ludov. Bejam. Respons. casuum conscient. d. 2. cap. 2. fol. 246. Pat. Paul. Comit. Respons. Moral. lib. 1. q. 70. n. 20. Cald. Percia de postulat. cap. 13. n. 13. Vide etiam Samien. de re redit. Ecclesi. 4. p. 9. n. 15. Gutier. lib. 2. pref. q. 114. n. 16. Cavalcan. decr. 29. n. 56. & 57. p. 2. Ab omnem consanguineos proximiores, & non Episcopum, vel Ecclesia eius hostie succedere debet, amittere reiaria Cened. collect. 12. ad Decretales ex n. 1. quibus accedit alii congett. per Azeved. in fin. iii. 8. lib. 5. nova recipi. maxime n. 4. Didac. Covar. in exp. in officiis. des. San. m. 9. ver. Sed & quantum. Navar. Dida. Perez. Gregor. Lopez & alii relati, & sequuntur a Salcedo ad Bern. Diaz in prax. canon. cap. 132. in ist. A. Ludov. Molin. de Hispan. primogen. lib. 2. cap. 10. num. 54. Didac. Spin. olim Praeceptor meus. Salmantinus in suo pseculo te. Nam. in gloss. 13. rubrice num. 1. secundum. P. azor. Jul. Clar. Avendano. Matieno. Guti. Barbos. & alii relati & sequuntur per Hier. Caval. in d. 58. ex n. 16. p. 3. & 42. quibus accedunt Bellon. conf. 3. num. 8. & Joan. Roland. conf. 1. num. 61. vol. 4. Meres de majorat. 4. p. sp. 1. num. 54.

* An Pratice possit bona Ecclesia nisi coagatis in Emphyicum concedere. Vide Concl. Brachas. 4. eff. 5. cap. 28. Menoch. conf. 79. lib. 1. & 4. cm. seqq. Sard. de Alim. tis. 3. priv. 92. num. 2. Flam. de Regnaf. lib. 9. q. 17. num. 124. P. Azor. infis. Moral. p. 2. lib. 9. cap. 2. Cardoso in praxi judicium, verb. Emphyicum. num. 1. cald. d. cap. 13. num. 8. & 11.

* Est S. Synodus mones.) Vide Samienum d. 2. n. 15. & 16. Gutier. d. n. 16. Cavalllos d. 138. n. 12. & 6.

* Ut omnem humanum, &c.) Vide Navar. de Spoliis Cler. 6. 19. n. 2.

Vide annotat. ad hoc caput in appendice sub discursu 42. Card. de Luca.

CAPUT II.

Professio fidei emittenda est ab omnibus gradibus aliquem hic nominatum adeptum, aut beneficium Ecclesiasticum obtinens, ipsi universitatibus, verbi divini interpretibus, & Doctoribus.

* Ogit temporum calamitas, & in valecentium haec sunt malitia, D 4 us

ut nihil sit prætermittendum, quod ad populum ad fidem, & Catholicae fidei presidium videatur posse pertinere. Præcipit igitur sancta Synodus Patriarchis, Primatis, Archiepiscopis, Episcopis, & omnibus aliis, qui de jure, vel confusione in Concilio Provinciali interfecte debent, ut in ipsa prima Synodo Provinciali, post finem præsentis Concilii habenda, ea omnia, & singula, quæ ab hac sancta Synodo definita, & statuta sunt, palam recipiantur; nec non veram obedientiam summo Romano Pontifici spondant, & proficiantur, similique hæreses omnes a sacris Canonibus, & Generalibus Concilii, præfertimque ab hac eadem Synodo damnatas, (a) & c. excommunicatis in posterum quicunque in Patriarchas, Primates, Archesepiscopos, Episcoposque pronuntiatis, Trin. vendi, in prime Synodo Provinciali, in qua ipsi interfuerint, omnino obseruent. Quod si quis ex profectis omnibus, quod abit, reuerteretur, Episcopi comprovinciales statim summum Romanum Pontificem admonent sub pena divina indignationis teneantur; interimque ab episcoporum communione absident. Ceteri vero omnes, sive in præfenti, sive in futurum beneficia Ecclesiastica habent, & qui in Synodo Diocesana convenire debent, idem, ut supra, in ea Synodo, qua primo quoque tempore celebrabitur, facient, & obseruent: alias secundum formam factorum Canonum puniantur. Adhac, omnes ii, ad quos universitatum, & i. studiorum generalium cura, visitatio & reformatio pertinet, diligenter curent, ut ab eisdem Universitatibus Canones, & decreta hujus sancte Synodi integre recipiantur, ad corrumque normam Magistri, Doctores, & alii in eisdem

Universitatibus ea, que (b) Catholicae fidei sunt, & doceant, & inter pretentur, sequi ad hoc institutum initio ejuslibet anni solenni juremento obstringant: sed & si aliquis alius in predictis Universitatibus correctione, & reformatio digna fuerit, ab eisdem, ad quos spektat, pro religionis, & disciplina Ecclesiastica augmento emendentur, & statuantur. Quæ vero Universites immediate summi Romani Pontificis protectione, & visitatione subiectae; has sive Beatiatus petiunt delegatos eadem, quæ supra, nomine, & prout ei utilius videntur, subiecte, salubriter visitari, & reformari curabit.

DECLARATIONES.

i. *Studiorum generalium cura.*) Decretum est, ut iuxta Bulla, per quam in omnibus Gymnasiis lectores omnes iudeamus profiteri Catholicam fidem, iuxta tempus a Bulla prædictam, & cœ, qui doctores in infinitis ornandi sunt, non prius debere ornari, quam observata sit eorummodi & vita Catholicæ, de quibus omnibus ut processus in forma gratis per promotores in Collegio, antequam approbentur ad alumnae gradum.

Episcopus debet autoritate propria curare, ut profecto fidei iuxta formam Bullæ PII IV. fiat ab his, qui Gymnasiis Diocesos seu gradum Doctoratus depolent, in reliquo aliis predicta Bulla feretur.

Irriti sunt Doctoratus, in quibus adhuc non sunt profecto fidei iuxta Bullam PII. jam dictam.

Idem Pius IV. per alias Bullas, adhuc fidei profectionem tencere voluit omnes Doctores, Magistros, Regentes, & alios quocunque ac ejuslibet artis & facultatis professores; sive clerici, sive laici sunt, vel ejuslibet Ordinis Regulares, qui docent, vel promoveri voluntur. Unde Ordinarii eorum locorum, ubi studia vigent, negligentes a Doctotoribus hanc fidei profectionem exigere, puniendi sunt. Siquidem ad amittendam hanc fidei profectionem remuntrant omnes docentes artes liberales, qui antequam ad docendum admittantur possunt, ab initio Episcopi prohibiti: doce-

dono de eorum moribus informationem suscepit. Idem dicendum est de his, quibus per aliquam Universitatem testimonium conceditur, & hoc non solum Bullæ PII IV. sed etiam Concilii Tridentini Decreto con forme est.

Congregatio confitit, Bullam PII IV. de emitenda fidei profectione editam, locum etiam habere in docentibus prima principia Grammaticæ, Arithmeticæ, Musicae, & aliarum artium, licet publicam scholam non facerent. Informationem quoque & processum summarium, quantum Episcopo sufficere videbitur, fieri necessum est.

Quoad penas vero in eadem Bulla contentas, Congregatio confitit in locis, in quibus non sunt Gymnasia publica, dictam Bullam non videri eas Ordinariis impossibile, si paucior aliquem quoque modo docere literas, prius quam fidei profectionem faciat.

Item per eandem Bullam de supradictis omnibus debet fieri summarius processus circa Religionem sicutem Catholicam istorum, quantum Episcopo sufficere videbitur.

REMISSIONES.

i. *Pat. Valer. Regalem.* In præs. pati. lib. 12. num. 163. & 164. vñ. Unde Per schedulari Regalem Regis Philippi II. latam apud Madridum mente Juili, Anno Domini 1563, commandaverunt Episcopis & Praetoribus hujus Concilii publicationem, ut ipsum observent, & exequantur, & Correctoribus præcipi: ut ad id suum Exortem, & auxilium implicantur; referunt Fr. Eman. quæst. Regal. tom. 2. q. 63. art. 19. Bobadil, in sua Politia. l. 2. cap. 18. num. 194.

ii. *Decret. & Interpretationem.* Vnde Fr. Eman. quæst. Regal. tom. 1. quæst. 11. art. 3c. P. Henrici. lib. 7. de Indag. cap. 29. &c. P. Valer. Reginald. in præs. pati. lib. 20. num. 53. in fine, ubi resoluta in Bulla edita in confirmationem Concilii Trident. a Pio IV. non esse sermonem de interpretationibus, que in scholis sunt docentes.

Vide annotat. ad hoc caput in appendice sub distinc. 43. Card. de Luca.

Excommunicationis gladius non est temere stringendus; sed mature, ac ubi executio realis ac personalis fieri nequit. Legatur bene ac servetur hujus Capituli tener.

i. Q Uamvis (a) excommunicationis gladius nervus fit Ecclesiastica disciplina, & ad continentados in officio populis valde salutatis; 2. sobrie tamen, magnaque cunctipotest exercendum est: cum experientia doceat, si temere, aut levibus ex rebus * incutiatu, magis contemni, quam formidari; & per nesciem potius patere, quam fatuere.

3. & Quapropter excommunicationes ille, que monitionibus premisis, 4. ad finem revelationis, † ut ajunt, aut pro derelictione, seu tuberculis rebus ferri solent, 5. a nemino proflus, 6. & præterquam ab Episcopo, decernantur, & tunc non alias, quam ex re non vulgari, causaque diligenter, * (b) ac magna maturitate per Episcopum examinata, que ejus animum moveat, nec ad eas concedendas cuiuslibet secularis, etiam Magistratus, autoritate adducatur; sed totum hoc in ejus arbitrio 7. & conscientias fit positum: quando ipse pro te, loco persona, aut tempore eas decernendas esse judicaverit. In causis vero judicialibus † mandatur omnibus iudicibus Ecclesiasticis, cuiuscumque dignitatis existant, 8. ut quandocunque executio realis, vel personalis in qualibet parte judicij propria auctoritate ab ipsi fieri poterit, absidente le tam in procedendo, quam definiendo a censuris Ecclesiasticis, seu interdicto, sed licet eis, si expeditre videbitur, in causa civilibus ad forum Ecclesiasticum quomodolibet pertinientibus, contra quocunque et-

* c. gladio de ferente econ. i. i. c. malitia in princ. g. c. vñ. in d. c. corripianc. 24. 4. 3.